

T R A N S K R I P T
31. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 18. 6. 2009. GODINE, S POČETKOM U 11,00 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim zastupnike da zauzmu svoja mjesta.

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege zastupnici, nazočni predstavnici Vijeća ministara, međunarodne zajednice i iz medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 31. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Samo da konstatiram da je Dom danas nazočan u punom sastavu i za 31. sjednicu predlažem sljedeći:

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na zastupnička/ izaslanička pitanja i pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 30. sjednice Doma naroda;**
- 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva za usuglašavanje teksta Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH;**
- 4. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uplatama na jedinstveni račun i raspodjelu prihoda po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 5. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uplatama na jedinstveni račun i raspodjelu prihoda po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 6. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sustavu neizravnog oporezivanja u BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 7. Prijedlog zakona o parlamentarnom vojnom povjereniku BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: gospodin Branko Zrno i Slobodan Šaraba;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Graničnoj policiji BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 10. Prijedlog zakona o fiskalnim kasama (drugo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom;**

11. Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA (drugo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom;
12. Prijedlog zakona o trošarinama BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
13. Prijedlog zakona o javnim nabavkama (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
15. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
16. Prijedlog revidirane strategije BiH za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma (prijedlog Vijeća ministara BiH);
17. Strategija prevencije i borbe protiv nasilja u obitelji u BiH za razdoblje od 2009. do 2011. godine;
18. Plan aktivnosti za ispunjavanje obveza iz preporuka Evropske komisije u svezi s Mapom puta za liberalizaciju viznog režima za građane BiH;
19. Izvješće o provedbi zakona u nadležnosti Središnjeg izbornog povjerenstva;
20. Izvješće o zaštiti osobnih podataka u BiH i o radu Agencije za zaštitu osobnih podataka u BiH;
21. Izvješće o utrošku sredstava Predsjedništva BiH za 2008. godinu, sukladno Ustavu BiH članak V točka 3 g);
22. Prijedlog rezolucije o unaprijeđenju zaštite obitelji u BiH – predlagatelj: profesor Hilmo Neimarlija;
23. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
24. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
25. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o kreditu između BiH, koju zastupa Ministarstvo financija i trezora BiH, i Raiffeisen Zentralbank Österreich Aktiengesellschaft – Razvoj vodoopskrbnog sustava u općini Livno,
26. Davanje suglasnosti za ratificiranje međunarodnih zdravstvenih propisa iz 2005.;
27. Davanje suglasnost za ratificiranje Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vijeća ministara Republike Albanije o suradnji u borbi protiv kriminala, posebice terorizma, nelegalne trgovine drogom i organiziranog kriminala,
28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o ekonomskoj suradnji između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Srbije;
29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Aneksa II. Sporazuma između BiH i Kraljevine Norveške o financiranju projekta u korist pravosuđa i/ili sudova i tužiteljstava u BiH;
30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Dodatnog protokola uz kaznenopravnu Konvenciju protiv korupcije (ETS 191), Strassbourg, 15. svibanj 2003.;
31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Evropske konvencije o obavijestima o stranom pravu s Dodatnim protokolom;
32. Davanje suglasnost za ratificiranje Amandmana na Konvenciju o osnivanju Vijeća za carinsku suradnju;

33. Davanje suglasnost za ratificiranje Protokola između Ministarstva sigurnosti BiH i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Srbije o provođenju zajedničkih ophodnji uz zajedničku državnu granicu;
34. Davanje suglasnosti za ratificiranje Protokola između Ministarstva sigurnosti BiH i MUP-a Republike Srbije o održavanju redovnih sastanaka predstavnika na državnoj, regionalnoj i lokalnoj razini;
35. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Crne Gore o provođenju graničnih provjera na zajedničkim graničnim prijelazima.

Ovo je izmijenjeni, dopunjeni i usuglašeni dnevni red Kolegija Doma naroda.

Pitam ima li netko potrebu za riječ.
Izvolite, profesor Ivanić.

MLADEN IVANIĆ:

Čini mi se da redoslijed tačaka dnevnog reda nije dobar, jer bi prvo trebao ići Prijedlog zakon o akcizama, pa onda tačke 4. i 5. koje praktično prilagođavaju ostali sistem oporezivanja eventualnom uvođenju dodatne akcize. Nelogično je da prvo uvodimo promjene u sistemu, a još nismo – šta ćemo ako se ne izglasa, iako je mala, vjerovatno, mala vjerovatnoća – Prijedlog zakona o akcizama, ali bilo bi red to promijeniti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Ivaniću.
Vi predlažete, profesore Ivaniću, da se točka 12.

MLADEN IVANIĆ:

Tačka 12. postane tačka 4., a ostale se pomjere dole.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mislim da je ovo sasvim racionalan prijedlog, neka ide na dušu našoj službi koja je ovo slagala, ali ko god radi, može i pogriješiti. ...

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim? Samo malo. Ima li još netko potrebu? Možemo li prihvatiti ovaj prijedlog profesora Ivanića da se točka 12. razmatra ... prije točke 4. i zadržat ćemo ostali redoslijed. Kada dođemo do 12., idemo dalje, da sada ne remetimo ... ukupni dnevni red koji smo posložili ovako kako sam ga pročitao. Može tako?

Stavljam na izjašnjavanje prijedlog ove izmjene koju je dao profesor Ivanić.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo točku 12. stavili pod točku 4. i nastavljamo dalje kako je posložen ... dnevni red.

Hvala lijepa.

Ovim smo prihvatili dnevni red, sukladno ... poslovničkoj odredbi članka 60. Poslovnika Doma naroda.

Prelazimo na točku 1.

Ad. 1. Odgovori koje su dobili zastupnici i pitanja koja će, eventualno, nova postaviti

ILIJA FILIPOVIĆ:

Imamo samo jedan odgovor kojeg je dobio uvaženi kolega Šaraba. Pitam Vas jeste li zadovoljni s odgovorom.

Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, dobio sam odgovor na moje delegatsko pitanje vezano za slanje pripadnika Oružanih snaga BiH u Gruziju i moram da kažem da sam djelimično zadovoljan sa ovim odgovorom. Naime, Ministarstvo odbrane je taksativno navelo zakonske razloge i propise na osnovu kojih je izvršilo upućivanje, ali ostaje ona jedna dilema, moja lična. Naime, smatram da je ipak i prije konačne odluke, s obzirom na situaciju koja je nastala i s obzirom na situaciju koja se desila u ovoj zemlji od donošenja odluke do upućivanja, Ministarstvo moralo da izvrši jednu analizu i da preispita svoju odluku.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Nijedan zastupnik više nije dobio odgovore. Ja pitam ima li novih pitanja.

Gospodin Šaraba, pa gospođa Majkić.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, moje pitanje upućujem Ministarstvu za izbjegla i raseljena lica. Na području opštine Trebinja i istočne Hercegovine živi više od 1.000 lica trenutno koja su krajem '91. i početkom '92. godine izbjegla sa područja Dubrovnika i Župe dubrovačke i koja žive na području Hercegovine i nalaze se u izuzetno teškoj situaciji. Nisu u situaciji da uđu u posjed svojih stanova u Hrvatskoj zbog zakonskih propisa koji su na snazi u toj zemlji i naravno Savjet ministara je prije nekoliko mjeseci, tačnije 26. 2., pokušao da pomogne ovim licima upućujući jedan javni poziv u vezi regulisanja zaposlenja u njihovim bivšim firmama. Sve upućuje na zaključak da se ova lica, izbjegli Srbi iz Hrvatske, nalaze u izuzetno

teškoj situaciji i obraćali su se nadležnom ministarstvu u RS-u i dobili odgovor da rješenje svojih problema pokušaju da ostvare i preko Ministarstva za izbjegla i raseljena lica BiH, a naravno preko svog regionalnog udruženja čije je sjedište u Trebinju.

Dakle, moje delegatsko pitanje je:

'Šta namjerava da preduzme resorno Ministarstvo za izbjegla i raseljena lica za lica izbjegla iz Hrvatske koja ne mogu da ostvare svoja stanarska prava u Hrvatskoj, a žele da se nastane i žive u BiH?'

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Gospoda Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, članovi Savjeta ministara, poštovani gosti, moje pitanje je upućeno Kancelariji visokog predstavnika u BiH ili Kancelariji specijalnog predstavnika EU u BiH. S obzirom da je Kancelarija visokog predstavnika u BiH ili Kancelarija specijalnog predstavnika veoma netransparentna kad je u pitanju njeno finansiranje i plaćanje odgovarajućih dažbina u BiH, molim Visokog predstavnika da mi odgovori na pitanje:

'Kada će Kancelarija visokog predstavnika, odnosno specijalnog predstavnika početi sa plaćanjem poreza na plate i doprinose za svoje zaposlene u punom iznosu i time prestati s klasičnom utajom poreza i doprinosa na plate u RS-u i Federaciji BiH?'

Obrazloženje:

S obzirom da Kancelarija visokog predstavnika u BiH traži od domaćih vlasti maksimalnu transparentnost u radu, nedopustivo je netransparentno ponašanje ove organizacije, a koja nanosi ogromnu štetu entitetskim budžetima. Poznato je da u periodu 1996.–2001. godina, dakle period od pet godina, OHR nije uopšte plaćao poreze i doprinose na plate lokalnog osoblja. Od 2001. godine OHR primjenjuje novu strategiju, odnosno prijavljuje samo oko 20% ličnih primanja zaposlenih čime se utaja poreza i doprinosa na najbeskrupulozniji način nastavlja i dalje. Ako je OHR u BiH promotor transparentnosti u radu, demokratije i ljudskih prava i drugih vrijednosti, kako je moguće da se ovo događa. Odgovor molim pisanim putem.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodi Majkić.
Želi li još netko postaviti pitanje?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, uvaženi gosti, moje pitanje je inicirano dopisom Klegija Doma naroda prema predsjedavajućem Vijeća ministara još od vremena 13. maja, a evo, ja koliko znam, nema nikakvog odgovora na ovo pitanje.

Naime, radi se o razrješenju ministara i zamjenika ministara, vezano za primjenu člana 15. Zakona o Vijeću ministara BiH. Dakle, s obzirom da je članom 15. Zakona o Vijeću ministara BiH propisano da smjenu ministra i zamjenika ministra potvrđuje Parlamentarna skupština BiH:

'Da li predsjedavajući Vijeća ministara ima namjeru dostaviti Domu naroda tu svoju Odluku o smjeni zamjenika ministra komunikacija i prometa i zamjenika ministra odbrane za politiku i planiranje na potvrđivanje, kao što je to uradio i Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH?'

Evo toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Pitam uvažene kolegice i kolege ima li još netko potrebu za nekim pitanjem.

Zaključujem ovu točku dnevnog reda.

Prelazimo na točku 2.

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 30. sjednice Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ

Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 30. sjednice.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 30. sjednice Doma naroda.

Prelazimo na točku 3., to je:

Ad. 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva za usuglašavanje teksta Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Zajedničkog povjerenstva. Zajedničko povjerenstvo je usvojilo Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju institucija BiH. Zastupnički dom je prihvatio Izvješće Zajedničkog povjerenstva.

I, ako ima potrebu gospodin Rajić, dajem mu riječ. Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi gosti, Zajedničko povjerenstvo oba doma za usuglašavanje teksta ovog zakona sastalo se i razmotrilo je razloge zbog kojih je došlo do odstupanja u tekstualnom dijelu zakona zbog usvajanja Amandmana broj I. u Domu naroda kojega nije usvojio Zastupnički dom. Nakon rasprave prevagnulo je uvjerenje da se suglasnost može postići najefektnije tako da se Amandman I. usvojen u Domu naroda isključi iz teksta zakona i predloži domovima, Zastupničkom i Domu naroda, da usvoji tekst zakona bez Amandmana I.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Otvaram raspravu, čuli smo gospodina Rajića, ima li potrebu netko za riječ? Zaključujem raspravu.

Glasujemo o Izvješću.

Tko je „za“ Izvješće?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Izvješće.

Prelazimo na točku 12., dakle to je sada ono što smo promijenili u dnevnom redu, to je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o trošarinama BiH (drugo čitanje)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno u drugom čitanju raspravljamo o amandmanima i glasujemo o prijedlogu zakona, prihvaćamo ga ili ga odbijamo. Dobili ste Izvješće Povjerenstva za financije i proračun i ovo povjerenstvo je usvojilo jedan amandman. Zastupnički dom također je, da vas izvijestim, prihvatio ovaj zakon s identičnim jednim amandmanom.

Pitam gospodu Majkić ima li potrebe. Nema potrebe. Otvaram raspravu.

Profesor Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Pa kao i prije dva dana, opet moram reći da mislim da cijeli ovaj zakon je primjer jednog zakona koji se pravi samo radi gašenja požara, bez razmišljanja o tome kakve će dugoročne ekonomske posljedice ovakvog pristupa biti.

Iz obrazloženja zakona se vidi da se očekuje rast prihoda od 170 miliona KM u budžete, na javni prihod, račun javnih prihoda u BiH, i 120 miliona po osnovu akcize na naftu za izgradnju autoputeva. To znači da prosječni građanin BiH, ... prosječnog stanovnika će ovo koštati oko 75 maraka godišnje. Mislim da je to dosta veliko povećanje. Ja ne bih imao ništa protiv njega, jer mislim da su namjene za koje je urađeno sasvim korektne. Mislim da je bilo

daleko pametnije, ako hoćete iskreno, i mnogo više povećati akcize nego što su povećane, ali uvesti nižu stopu PDV-a i time napraviti neku vrstu socijalnog mira u BiH, prebaciti teret finansiranja sa siromašnijih na bogatije slojeve stanovništva. Ovako ova akciza, primjera radi, na naftu rađena je kada je nafta bila 1,4 maloprodajno, ona je danas već 1,7 – 1,8 KM plus ovo dodatno povećanje; to ne može a da se ne odrazi na rast cijena, ne može a da se ne odrazi i na rast ... inflacije. Neće ona biti prevelika, ali hoće, biće prisutna i ... ovakvim pristupom je evidentno da je predlagač išao samo sa jednom logikom: popuniti budžet i uopšte ne razmišljati o tome šta se događa u cijeloj privredi; da u uslovima krize davanja bi se trebala smanjivati, a nikako povećavati, tako barem kaže svjetska praksa i svjetsko iskustvo.

Zbog tog razloga, ja ovaj zakon neću podržati, biću uzdržan kada se o njemu bude izjašnjavalo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Ivaniću.
 Žali li još netko riječ?
 Gospodin Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, ja samo hoću da kažem zašto ja hoću glasati za ovaj zakon. Imam ja zamjerki na pojedine odredbe, ako se sjećate, uvijek sam kritikovao odredbu koja je, po meni, onemogućavala našim pržionicama kafe da budu konkurentne, jer se dva puta oporezivalo. Sad toga nema, znači to je popravljeno u ovom zakonu. Popravljen je i onaj dio oko uvoza apsolutnog alkohola, barem se sad garantuje povrat tih sredstava kad se upotrijebi kao repromaterijal. Ono sa cigaretama je ostalo kako jeste, s tim da se pokušalo pomoći onom akcizom za najpopularnije cigarete, ona će nešto pomoći domaćim proizvođačima, ali se nije išlo na to da se diskriminiraju uvozne cigarete kao što se radi u Hrvatskoj.

Međutim, glasat ću, opet kažem, za njega zato što znam da je Evropska komisija pritislala Hrvatsku da to poravna, dakle da odustane od toga da različito tretira uvozne od domaćih cigareta u količini akciznih roba. Dakle, uvodi se ovo, evo, rekao je gospodin Ivanić, s jedne strane ... da se deblokiraju sredstva Evropske banke za obnovu i razvoj za gradnju Koridora Vc. Dakle, kad usvojimo ovaj zakon, kad se on oglasi, ta će sredstva postati operativna. Sigurno da će to uposliti građevinsku operativu kod nas koja sad gotovo da nema posla, uposlit će i proizvođače građevinskih materijala od čelika, pa do, ne znam ni ja, šljunka i otvorit će se jako puno novih radnih mjesta. Zbog toga ja hoću da glasam za ovaj zakon. Odustao sam od bilo kakvih primjedbi na njega. Ako bude potreba, ako se ne bude moglo nešto, onda to u nekom redovnom postupku mogu pokušati. A sada ću glasati za njega zato da se te pare aktiviraju i da se otvore nova radna mjesta, da se na neki način amortizira, koliko-toliko, uticaj recesije koji je već dobro, dobro zahvatio ovaj prostor.

Eto, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću.
Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Kao i moj kolega i ja želim da istaknem svoje nezadovoljstvo prijedlogom ovoga zakona i njegovim, evo, gotovo sigurnim današnjim usvajanjem. Vjerujem duboko da će on izazvati poremećaje na tržištu, da će dovesti do povećanja inflacije. A moje posebno nezadovoljstvo je to što ovaj zakon nije predvidio akcize na alkohol, čime je otvorio određene sumnje koje, po mom mišljenju, gotovo sigurno i postoje i ima mjesta za njih.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Želi još netko riječ? Završena ponuda. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o trošarinama u BiH, u drugom čitanju.

Tko je „za“ ovaj prijedlog zakona?

To je 12, 13.

„Protiv“?

Jedan „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Konstatiram da je prihvaćen Zakon o trošarinama u BiH.

Prelazimo sada na ranije utvrđenu točku 4., to je:

Ad. 4. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uplatama na jedinstveni račun i raspodjelu prihoda po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon, amandmani se ne ulažu, mi sad glasujemo o proceduri.

Ja otvaram raspravu o proceduri. Želi li netko riječ? Ne. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje proceduru za žurni postupak.

Tko je „za“?

Ima netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Mladen se uopće ne izjašnjava.

MLADEN IVANIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Za proceduru. Dakle, 14 „za“ proceduru i jedan „protiv“.

Otvaram raspravu o Prijedlogu zakona. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona po žurnom postupku.

Tko je „za“?

„Protiv“?

„Suzdržan“?

S jednim „protiv“ i jednim „suzdržanim“ glasom, Dom je prihvatio Prijedlog zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uplatama na jedinstveni račun i raspodjelu prihoda.

Točka 5. je:

Ad. 5. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uplatama na jedinstveni račun i raspodjelu prihoda po žurnom postupku, sukladno članku 122.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio i usvojio ovaj zakon. Mi se moramo izjasniti sada samo o proceduri.

Otvaram raspravu o proceduri. Zaključujem raspravu.

Tko je „za“ to da idemo po žurnom postupku u odnosu na ovaj prijedlog zakona?

Ima netko „protiv“?

S jednim glasom „protiv“ prihvatili smo proceduru.

Otvaram raspravu o Prijedlogu zakona. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona.

Tko je „za“?

Jedan glas „protiv“ i jedan „suzdržan“, 13 „za“. Prihvatili smo Prijedlog zakona.

Točka šest je:

Ad. 6. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sustavu neizravnog oporezivanja u BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon.

Molim vas da se izjasnimo sada o proceduri. Ja otvaram raspravu o proceduri. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje proceduru da to bude po žurnom postupku.

Tko je „za“? 14 „za“.

Jedan „protiv“.

Prihvatili smo proceduru.

Otvaram raspravu o ovom zakonu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona.

Tko je „za“?

Konstatiram da je 13 „za“, jedan „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Prihvatili smo Prijedlog zakona pod točkom 6.

Točka sedam je:

**Ad. 7. Prijedlog zakona o parlamentarnom vojnom povjereniku BiH (drugo čitanje)
– predlagatelj: gospodin Zrno i gospodin Šaraba**

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pitam predlagatelje imaju li potrebe, budući smo iscrpili raspravu u prvom čitanju. Ima. Imamo i dva amandmana pa nešto reći vezano za ovo.

Gospodin Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, dame i gospodo, mislim, mi smo raspravu u prvom čitanju proveli oko ovog zakona, ja ne znam što se ima još dodati ili oduzeti i zato vas pozivam da se izjasnimo i da glasujemo i prihvatimo ovaj prijedlog zakona.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Gospodine Šaraba, Vi nemate potrebu više ništa dodati tome?

Dakle, Povjerenstvo je prihvatilo dva amandmana. Oni su postali sastavnim dijelom ovoga zakona. Zastupnički dom je s identična dva amandmana prihvatio prijedlog ovoga zakona.

Ja otvaram raspravu.

Gospodin Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam sve prisutne kolege i gospodu iz Vijeća ministara i ostale goste.

Ja smatram, takođe, da ovaj zakon treba da dobije ... pozitivan stav ovog doma, tim prije što smo ... usvajanjem ovih amandmana, odnosno predlaganjem ovih amandmana, koje je prihvatila i Komisija, upravo one primjedbe koje su bile date na prošloj sjednici u principu i prihvatili. Prije svega, radi se o saradnji sa Institucijom ombudsmena za ljudska prava BiH i mislim da je to jedan vrlo značajan momenat u dogradnji onog izvornog teksta zakona, te stoga i ja izražavam pozitivno mišljenje i predlažem Domu da ovaj zakon u ovom tekstu, kako je Komisija navela u svom izvještaju, i prihvatimo.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Koprivici.

Želi još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o parlamentarnom vojnom povjereniku BiH.

Tko je „za“?

„Protiv“

„Suzdržan“

Dva „protiv“, jedan „suzdržan“, tri „protiv“ i jedan „suzdržan“.

Dakle, konstatiram da smo prihvatili prijedlog ovoga zakona.

Točka 8. je:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeća ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost. Zastupnički dom je prihvatio prijedlog ovoga zakona u predloženom tekstu. Gospodin Rančić je obnovio svoje amandmane, i to osam amandmana.

Dao bih riječ gospodinu Rančiću koji je podnio, ima obnovljene amandmane koji nisu uspjeli na mjerodavnoj komisiji.

Izvolite, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Dakle, kada je došao ovaj zakon u proceduru, dakle Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, ja sam sagledavao i osnovni tekst ovog zakona iz 2004. godine, ovaj Prijedlog zakon o izmjenama i dopunama Zakona, kao i Zakon o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela ... Svrha, suština ovog zakona i njegove procedure u Parlamentu jeste upravo usaglašavanje Zakona o SIPA-i sa zakonima koji su donijeti prošle godine, a tiču se policijske strukture BiH. Moja osnovna namjera jeste da popravim ovaj tekst zakona koji je pred nama i da ga usaglasimo sa ovim zakonima koje sam pominjao, i to na način da se Državnoj agenciji za istrage i zaštitu omogući efikasna primjena ovog zakona. To je bio moj motiv i zato sam podnosio amandmane u redovnoj proceduri nadležnoj komisiji koje sam ponudio i kolegi Džaferoviću koji je ispred Predstavničkog doma to isto potpisao i, nažalost, mi nismo uspjeli odbraniti ove amandmane na nadležnoj Komisiji za odbranu i sigurnost. A evo, mene je to ponukalo da u skladu sa Poslovnikom ponovo obnovim ove amandmane i probam ih odbraniti na Domu.

Zaista vas sve kolegice i kolege molim za dužnu pažnju vezano za ove amandmane jer vam odgovorno tvrdim da, ukoliko ne usvojimo određene amandmane, Agenciji SIPA će biti otežano provođenje ovog zakona.

Tako Amandman I. i njegova suština koja se odnosi na osnovni tekst zakona člana 8. stav (2) tačka d), u toj tački d) se govori da je 'Agencija, u saglasnosti sa ministrom, nadležna za nabavku oružja, municije, opreme i ostalih potrepštine za potrebe SIPA-e'. To je osnovni tekst ovog zakona. U Prijedlogu zakonu o izmjenama i dopunama u članu 6. vezano za tačku d), to je stav (4) člana 6., govori samo 'da će SIPA provoditi aktivnosti za nabavku oružja i municije u saradnji sa Agencijom za policijsku podršku uz saglasnost ministra'. Postojeća odredba u Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama ovog zakona, mislim, da sužava nadležnosti Agencije u pogledu nabavke ostale potrebne opreme i sredstava za rad SIPA-e. I zato moj Amandman I., i to ovaj stav (1), govori da su oni nadležni za provođenje aktivnosti za nabavljanje standardizirane opreme, jer Zakon o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela propisuje da će se doći do standardizirane opreme na Vijeću ministara, a zatim oružja, municije, materijalno-tehničkih sredstava koji nisu od strane Vijeća ministara propisani kao standardizirana oprema, uz saglasnost ministra, a sve u saradnji sa Agencijom za policijsku podršku, u skladu sa Zakonom o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskoj strukturi BiH.

Dakle, moja je suština ovog dijela amandmana da im se ne spriječi njihov normalan rad. Normalno je da osim standardizirane opreme Agencija je ovlaštena, nadležna da vrši nabavku sve potrebne opreme i sredstava za njen rad.

Stav (2) ovog Amandmana I. odnosi se također na član 8. stav (2) tačka e) osnovnog Zakona o SIPA-i koji govori da 'uz saglasnost sa ministrom priprema i provodi program obrazovanja obuke zaposlenika SIPA-e'. Onda je u osnovnom tekstu, sad u tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama tačka e) propisano kao 'provođenje aktivnosti u vezi programa obuke i stručnog usavršavanja zaposlenih u SIPA-i shodno zakonu' itd.

Zakonom o Direkciji za koordinaciju je propisano da će ove programe obrazovanje, edukacije i sva usavršavanja zaposlenika u policijskim agencijama, SIPA-i i Graničnoj policiji, provoditi Direkcija i ova Agencija za obrazovanje. Dakle, neće više i nema potrebe da u okviru Granične policije i SIPA-e imamo posebne organizacione jedinice, ljude, itd., itd., koji će

provoditi školovanje i osposobljavanje svojih ljudi svako za sebe u svojoj policijskoj agenciji, nego će se to raditi u skladu sa ovim zakonom a, na kraju ovog zakona, znate, kad ste glasali za njega, kazali ste da će se svi zakoni koji se tiču Zakona o Direkciji za koordinaciju uskladiti sa Zakonom o Direkciji za koordinaciju. Dakle, on je hijerarhijski stariji i ovi zakoni se moraju usaglasiti sa ovim ...

Stoga ja predlažem da će ljudi iz SIPA-e, rukovodstvo, itd., provoditi aktivnosti u skladu sa Zakonom o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskoj strukturi, Zakonom o policijskim službenicima, jer i tamo ima određenih odredbi u vezi sa tim poslom, a u vezi sa školovanjem, stručnim osposobljavanjem, usavršavanjem zaposlenih u SIPA-i. Naime, ako je Parlament donio ovaj zakon i kazao da će obrazovanje, edukacija, školovanje biti kroz Direkciju i Agenciju, onda to ne može dalje ostati istovremeno i u SIPA-i i u Graničnoj policiji. Nešto nema svrhe, ne može biti i na jednom i na drugom kolosijeku. To je Amandman I.

U Amandmanu II. koji se tiče člana 10. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o SIPA-i, a on tretira član 12. osnovnog teksta Zakona o SIPA-i, suština ovog amandmana je promjena naziva ovog ... Kriminalističko-istražnog odjeljenja, i brisanje skraćenice KIO u stavu (1) ovog člana. Način kako su u zakonu formulisali je, po meni, loš iz razloga što su oni formulisali taj dio tako što su napisali u članu 12. 'Naziv člana se mijenja i glasi: *Poslovi i zadaci Kriminalističko-istražnog odjela*, to bi moglo proći, tu treba staviti tačku, ... a riječi 'u daljem tekstu KIO brišu se'. Ovaj dio teksta 'u daljem tekstu KIO' ne postoji u nazivu člana 12. On postoji u članu 12. u stavu (1)., a ne u nazivu. I ako bi ovako to prošlo, onda bi i dalje u stavu (1) ostala ova skraćenica, pa onda jedna stvar sa drugom ne bi imala svrhe, ne bi bilo te korespondencije. Zato ja predlažem Amandman II.

'U članu 10. iza riječi *odjela* i znakova navoda umjesto zareza stavlja se tačka, a preostali dio teksta se briše.' Dakle, nema brisanja ovog dijela teksta u zagradi jer on i ne postoji u naslovu. A onda u stavu (2) moga Amandmana II., ja ću ga malo preurediti na šta imam pravo po članu 112. stav (4) Poslovnika, dakle u članu 10. dodaje se novi stav (2) koji glasi: 'U članu 12. stavu (1) riječ *odjeljenje*, (jer nisu to brisali, i dalje ostaje Kriminalističko-istražno odjeljenje, a u nazivu su to promijenili žele da se to zove Kriminalističko-istražni odjel, osim ako ne radi se o jezičkoj varijanti, dakle 'u članu 12. stavu (1) riječ *odjeljenje* mijenja se riječju *odjel*, te se iza nje briše interpunkcijski znak zagrada i riječi u daljem tekstu KIO'. Onda će se na ovaj način kroz zakon provesti namjera predlagača ovog zakona da se promijeni naziv i da se briše skraćenica.

Amandman III. On se odnosi na član 11. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama, odnosno na član 13. osnovnog teksta ovog zakona. Suština je isto da žele promijeniti naziv Finansijsko-obavještajnog odjeljenja i ukinuti ovu skraćenicu. Dakle, da ne obrazlažem, isto kao i Amandman II. Stoga ću skratiti, Amandman III. glasi: 'U članu 11. iza riječi *odjela* i znakova navoda umjesto zareza stavlja se tačka, a preostali dio teksta se briše'. I novi stav (2). Dakle: 'U članu 11. dodaje se novi stav (2) koji glasi: 'U članu 13. stavu (1) riječ *odjeljenje* mijenja se riječju *odjel* te se iza nje briše interpunkcijski znak zagrada i riječi u daljem tekstu FOO'.

Amandman IV. je slične naravi. On se odnosi na osnovni tekst člana 17. a odnosi se ... Dakle, Amandman IV. glasi: 'U članu 13. iza riječi *svjedok* i znakova navoda umjesto zareza stavlja se tačka, a preostali dio teksta se briše'. Dakle, u članu 13. se definiše naziv, umjesto *Odjeljene, Dužnosti odjeljenja za zaštitu svjedoka*, naziv će biti *Poslovi i zadaci Odjela za*

zaštitu svjedoka. A onda u članu 13. dodaje se novi stav (2) koji glasi: 'U članu 17. interpunkcijski znak zagrada i riječi u daljem tekstu OZS se brišu'.

Amandman V. isto tako govori o promjeni naziva i brisanju određenih skraćenica u ovom članu tako što će dakle u članu 14. stav (1) Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona, a odnosi se na član 18. osnovnog teksta; stav (1) Amandmana: 'U članu 18. naziv člana se mijenja i glasi *Poslovi i zadaci Jedinice za specijalnu zaštitu*. Iza stava (1) dodaju se novi stavovi (2) i (3) koji glase: U članu 18. stavu (1) riječ *podršku* mijenja se riječju *u zaštitu*, te iza nje briše interpunkcijski znak zagrada i riječi u daljem tekstu *JSP*. U članu 18. u stavu (2) i (3) skraćenica *JSP* se zamjenjuje riječima *Jedinica za specijalnu zaštitu*'.

Amandman VI. se odnosi na član 15. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona, a tiče se poslova i zadataka Odjela za unutrašnju kontrolu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

I intencija mu je brisanje skraćenice, dakle to je isto kao u prethodnih tri, četiri člana.

HAZIM RANČIĆ:

Da, da, samo što ću dodati još jednu riječ, moj amandman ostaje ovakav kakav jeste. Znači: 'U članu 15. iza riječi *kontrolu* i znakova navoda umjesto zareza stavlja se tačka, a preostali dio teksta se briše. U članu 15. dodaje se novi stav (2) koji glasi: U članu 19. stav (1)', to sam izostavio, 'interpunkcijski znak zagrade i riječi u daljem tekstu *OUK* se brišu'.

Dopustite mi da Amandman VII. i VIII. zamijenim zbog hronologije zato što se Amandman VIII., kako ste vi dobili, odnosi na član 19., a Amandman VII. se odnosi na član 21. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama. Do greške je došlo, znate, ono tehnički kada je radila mi kolegica i ... kad sam obnavljao amandmane.

Član vama predložen i dostavljen: Amandman VIII. će biti Amandman VII. On se odnosi na član 19. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakna o SIPA-i, a u osnovnom tekstu, samo malo, član 19. odnosi se ...

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

HAZIM RANČIĆ:

Ja vas molim, evo zaista.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas nemojte ga prekidati, pri kraju smo, molim vas.

HAZIM RANČIĆ:

Ja stvarno želim da ovo, ako ove stvari ne usvojimo, ovo će biti vrlo rogovatno i bit će problem u primjeni.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nastavite, gospodine Rančiću ...

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, u članu 19. osnovnog teksta, ne osnovnog teksta ovog zakona, nego Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona, u stavu (2) mijenja se i glasi, dakle: 'U stavu (3) riječi *Ured za saradnju sa Interpolom* zamjenjuje se riječima *Direkcija za koordinaciju policijskih tijela BiH i drugih nadležnih organa institucija BiH*.' Radi se o međunarodnoj saradnji SIPA-e i kako će je ostvarivati, s obzirom da ste glasanjem ovog zakona kazali da će se Interpol premjestiti u Direkciju za koordinaciju policijskih tijela, da će on biti tamo. Naravno, usvojili smo ovaj zakon o pomoći vezano za ovu krivičnopravnu saradnju, ona će se u dobrom dijelu odnositi i na saradnju ovih policijskih tijela, naravno i drugih, i mislim da je ovo u skladu sa usvojenim zakonom.

I Amandman VII. će biti Amandman VIII., on se tiče člana 21. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona, odnosno člana 25. osnovnog teksta ovog zakona. Dakle, član 21. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama ovog zakona treba brisati zato što osnovni tekst ovog zakona u članu 25. propisuje šta će se raditi u SIPA-i nakon usvajanja osnovnog teksta ovog zakona, ali 2004. godine. Pa kaže: 'Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji SIPA-e donijet će se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona'. 'Stav (2) Do usvajanja odgovarajućih propisa SIPA primjenjuje propise donijete prema zakonima iz člana 24. ovog zakona', a to je prethodni zakon o Agenciji za informacije i zaštitu BiH u kojoj ti propisi nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Dakle, članom 25. osnovnog zakona je propisano da se donese Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i primjena ovih propisa dok se ne donesu drugi provedbeni zakoni u skladu sa zakonom iz 2004. Ne može se Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona u 2009. ponovo propisivati Agenciji. U stavu (1) kaže: 'Pravilnik će se donijeti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona'. Pa taj pravilnik je donijet već davno, on je na snazi. I ovaj zakon ne može sad kazati SIPA-i unazad, evo, vi ćete donijeti neki svoj taj pravilnik. I isto tako se odnosi vezano za stav (2). Nema veze Zakon o Državnoj agenciji, nego u to vrijeme kad je stupao osnovni tekst zakona bio je na snazi Zakon o Agenciji za informacije i zaštitu BiH i ovaj član u tom dijelu ne treba mijenjati.

Evo, ja vas molim, izvinite, ... ako sam vas maltretirao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančiću

HAZIM RANČIĆ:

A molim vas da ovo podržite, ovo će biti u funkciji.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dali smo Vam dovoljno vremena, dvostruko više nego što to Poslovnik predviđa. Međutim, radi se o vrlo suptilnoj materiji, dakle riječ je o obrazlaganju predlagatelja obnovljenih amandmana i zbog toga moramo imati strpljenja bez obzira što nas to malo sve skupa zamara, jer mi pred sobom imamo i amandmane i Vaše obrazloženje, ali čuli smo i neka dodatna stajališta.

Nakon što smo čuli ovlaštenog predlagatelja amandmana, otvaram raspravu.

Gospodin Zrno, izvolite, predsjedatelj mjerodavnog Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost gdje amandmani nisu bili prošli.

BRANKO ZRNO:

Hvala lijepa, predsjedavajući.

Zato sam se i javio. Nažalost, ovi amandmani nisu prošli na našem odboru, iako ja osobno držim možda i nije loše da se ponekad čak i ovako opširno, bez obzira što imamo tekst i amandmana i obrazloženje, da se ponekad i na ovaj način obrazloži ono što se obnavlja, naročito kada je riječ o amandmanima. Ja uistinu, da ima, da postoji jedna jedina nelogičnost ili nešto što, hajde, za što trebaju nekakve malo drugačije naočale pa sagledati, onda bih drugačije reagirao. Ja mislim da su svi amandmani kolege Hazima apsolutno logični i da su oni u suštini izmjena nelogičnosti koje se pojavljuju u ovom prijedlogu izmjena i dopuna ovoga zakona. I ako o amandmanu govorimo kao popravku izvornoga teksta, onda uistinu ovdje jeste riječ o popravci. Mislim da ja dobro znam o čemu govorim, iako ovdje ima i onih tehničkih popravki koje će same po sebi, ako ih mi ne prihvatimo, izazvati, u najmanju ruku, zabunu ili duplirati određene poslove. Eto, i na toj razini, znači postoji, ovo su amandmani uistinu u najboljoj namjeri da se popravi osnovni tekst ovog prijedloga izmjena i dopuna ovoga zakona.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Rasprava je otvorena. Tko želi riječ?

Hoćete li se isključiti, gospodine Zrno?

BRANKO ZRNO:

Hoću.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Želi li još netko riječ?

Gospodin Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Pozdravljam vas i supredsjedatelje, uvažene kolege i sve nazočne današnjem zasjedanju.

Ja bih zamolio, dvije minute će mi trebati komentara, da li da to učinim sada ili kad se izjasnimo o amandmanima?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Već imate riječ, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja imam pravo biti neupućen i postaviti pitanje. Cijelo vrijeme ovdje govorimo o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoj agenciji za istrage i zaštitu. U cijelom tekstu kaže ovaj zakon, odnosno, da će biti obrazovno i stručno usavršavanje policijskih službenika u SIPA-i, pa da će biti drugi zakoni koje primjenjuje SIPA u svom radu. I tako je cijeli ovaj tekst. Pa ja pitam: Ne znam jel' se radi ovdje o dvije institucije i ne znam jel' se podrazumijeva da je Državna agencija za istrage i zaštitu (SIPA), tim prije, što ovdje u cijelom ovom tekstu izmjena i dopuna, pa ću biti slobodan reći jedno: skraćenica Jedinice za specijalnu zaštitu je JSP; Odjel za unutarnju kontrolu je OUK, da spelujem slova koja su tu; zatim je još jedan niz takvih skraćenica: Finansijsko-obavještajnog odjela pa velikim slovima je FOO; pa je zatim Kriminalističko-istražnog odjela je KIO; Odjel za zaštitu svjedoka je OZS. I ja vidim tu prepoznatljivost naših jezika u tim skraćenicama. Samo ne znam kakva je izvedenica SIPA. A također, u članku 14. kaže: 'Poslovi i zadaci Jedinice za specijalnu zaštitu'. Naslov je točno članak 14. U članku 18. naziv članka točno itd. govori, ali nekako nije mi u duhu jezika što je predlagatelj imao da ponudi meni u hrvatskoj verziji jezika. Mislim da Jedinica za specijalnu zaštitu morala bi nužno nositi da je to postrojba posebne ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, pitanje je vjerojatno upućeno predlagatelju. Predlagatelj je Vijeće ministara. Ima li ovdje netko spreman dati odgovor uvaženom zastupniku Joviću?

IVO MIRO JOVIĆ:

Komentar je bio.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Komentar je bio, dobro. Hvala lijepa.

Rasprava je otvorena. Želi li još netko riječ prije pristupanja izjašnjavaanju o amandmanima? Zaključujem raspravu.

Pristupit ćemo izjašnjavaanju o amandmanima gospodina Rančića. Mi imamo svi amandmane pred sobom i ja neću čitati amandmane i pitati tko je za ovaj amandman, ali za Amandman I. koji je pred vama, o čemu smo čuli i obrazloženo predlagatelja, gospodina Rančića, pitam tko je za Amandman I. gospodina Rančića?

To je: dva i osam, 10.

„Protiv“?

Četiri .. je glasalo „protiv“.

Dakle, nemamo entitetsku podršku.

Imamo li mogućnost usuglasiti? Nemamo.

Ja ću staviti na glasovanje i u drugi krug. I u drugom krugu ne smiju imati dvije trećine i više glasova „protiv“, jer u tom slučaju ovaj amandman nije prošao.

Dakle, ja postavljam pitanje: tko je „za“, tko je „suzdržan“ i tko je „protiv“ Amandmana I.? Možemo? Dakle, izjasnit ćemo se na identičan način svi kako mislimo o ovom amandmanu.

Amandman nije dobio podršku. Amandman I. nije prošao.

Izjasnit ćemo se o Amandmanu II. gospodina Rančića.

Tko je „za“ ovaj amandman?

„Suzdržan“?

„Protiv“?

Imamo identičan rezultat.

Suglasnost nemamo na usuglašavanju.

Dakle, ista je priča. U drugom krugu ne smiju biti dvije trećine i više glasova iz jednog entiteta „protiv“. Ako je toliko glasova „protiv“, onda ovaj amandman nije prošao. Dakle, izjasnit ćemo se tko je „za“, „suzdržan“ ili „protiv“ ovog amandmana?

Imamo identičan rezultat. Amandman II. nije prošao.

Izjasnit ćemo se o Amandmanu III. gospodina Rančića.

Tko je „za“ Amandman III.?

„Suzdržan“?

„Protiv“?

Dakle, „protiv“ je četiri glasa

Suglasnosti nemamo. Nemamo ni za jedan amandman, da ne pitam dalje.

Dakle, drugi krug, moramo se izjasniti. Drugi krug glasovanja na identičan način kao i u prva dva amandmana.

Tko je „za“, „protiv“ i „suzdržan“, izjasnit će se dizanjem kartona.

Dakle, ovaj amandman nije dobio podršku, Amandman III.

Amandman IV.

Tko je „za“ Amandman IV. gospodina Rančića? Deset.

„Protiv“? Četiri.

Suglasnosti nemamo. Idemo u drugi krug.

Tko je „za“, „protiv“ ili „suzdržan“?

Konstatiram da ovaj amandman nije prošao jer nema entitetsku većinu.

Amandman V.

Tko je „za“ Amandman V.?

„Protiv“? Četiri.

„Suzdržan“?

Nema Mladena. Nemamo entitetsku podršku. Usuglašavanje nije prošlo.

Ponovit ćemo drugi krug glasovanja. Neka se izjasne oni koji su „za“, „protiv“ ili „suzdržani“.

Konstatiram da i Amandman V. nije dobio potporu iz entiteta RS-a.

Amandman VI.

Tko je „za“ Amandman VI.?

„Protiv“ Amandmana VI.? Četiri.

Suglasnosti nemamo. Izjasnit ćemo se u drugom krugu: tko je „za“, „protiv“ i „suzdržan“. Amandman VI. nije dobio potrebnu entitetsku većinu.

Idemo na Amandman VII.

Tko je „za“ Amandman VII.? Deset.

„Protiv“ Amandmana VII. Četiri..

Nemamo suglasnost.

Tko je u drugom krugu „za“, „protiv“ i „suzdržan“?

Konstatiram da imamo identičan rezultat. Šaraba, identičan je rezultat, dakle nemamo entitetsku potporu za Amandman VII.

Tko je „za“ Amandman VIII., molim vas lijepo?

„Protiv“? Četiri „protiv“.

Nemamo entitetsku podršku. Nemamo suglasnosti drugog entiteta.

Ponovit ćemo drugi krug: tko je „za“, „protiv“ ili „suzdržan“ ... Amandmana VIII.?

Četiri glasa iz jednog entiteta, a to je dvije trećine i nemamo podršku ni za Amandman VIII.

Konstatiram da nisu prošli amandmani gospodina Rančića, u drugom krugu.

Pristupit ćemo izjašnjavanju sada o ovom zakonu, u drugom čitanju, o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj agenciji za istrage zaštitu.

Tko je „za“ ovaj prijedlog zakona?

Konstatiram da smo – ima li neko „protiv“, „suzdržan“, nema nitko – jednoglasno prihvatili prijedlog ovog zakona u identičnom obliku kakav je prihvaćen i u Zastupničkom domu.

Prelazimo na točku 9.

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Graničnoj policiji BiH, (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički je dom prihvatio prijedlog ovoga zakona u identičnom obliku. U našem slučaju amandmane su obnovili: gospodin Ivo Miro Jović tri amandmana, i gospodin Hazim Rančić dva amandmana.

Prije nego otvorim raspravu, pitam ima li potrebe za vaša dodatna objašnjenja, gospodine Joviću, gospodine Rančiću?

Izvolite, tim redoslijedom, tako ste i podnijeli amandmane.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa i vrlo kratko.

U Amandmanu I. sasvim se logično, čini da se, riječ *Ministarstva*, znači, kad se traži imenovanje i razrješenje ravnatelja neće činiti ministarstvo nego ministar. I ja bih to podveo pod jezično preciziranje. Isto kao što je u Amandmanu III. kad se govori iza riječi *operativno*, to vam je članak 13., sasvim je logično da operativnu suradnju podrazumijeva međunarodnu operativnu policijsku suradnju. Znači, to je samo preciziranje.

Ali, kad je Amandman II., potpuno isto objašnjenje, što je uvaženi kolega Rančić dao za prethodni zakon. Na jedan način onemogućavamo da je Agencija sastavni dio Ministarstva u proračunskom smislu i financija kojima raspolaže ministar; bilo bi logično ovo rješenje u ovom zakonu. Međutim, pošto je Agencija samostalni subjekt u financijskom smislu i na raspolaganje ravnatelju, ništa logičnije nije da koči njegov rad, nego da može operativno djelovati spram sredstava koja su mu na raspolaganju i žurno djelovati u cilju nabavke. Jer ovdje je točno rečeno da se odnosi samo na one robe koje nisu od Vijeća ministara propisana kao standardizirana oprema. To bi poboljšalo funkcionalnost ukupnog rada agencija.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću.

Čut ćemo i jednog i drugog predlagatelja, a onda ćemo se izjašnjavati redoslijedom podnesenih amandmana o amandmanima.

Izvolite, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepa.

Ja ću kraće govoriti ali ne zato što su me kolege glasanjem obeshrabrile, nego zbog toga što sam podnio samo dva amandmana na ovaj zakon. Suština i jednog i drugog amandmana je isto ... vezano i za amandmane koji se odnose na Zakon o SIPA-i, a to je da se Amandman I. odnosi na član 10. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama koji govori o nadležnosti direktora u osnovnom tekstu zakona i moj amandman to propisuje na način da daje cjelokupne

ovlasti Agenciji da nabavlja, ne samo standardiziranu opremu do koje će se doći u saradnji sa agencijama i Vijećem ministara nego i ostalu potrebnu opremu za rad Granične policije.

Isto tako vezano za aktivnosti oko školovanja, stručnog osposobljavanja i usavršavanja, a vezano za policijske službenike u Graničnoj policiji, da će se te aktivnosti voditi ne u okviru Granične policije, kao što je to bilo do sada po postojećem zakonu, nego u skladu sa novim zakonima: u Direkciji za koordinaciju i u okviru Agencije za školovanje i osposobljavanje policijskih kadrova za policijska tijela BiH. To je Amandman I.

Amandman II. ... propisuje saradnju Granične policije sa stranim organima za provođenje zakona u krivičnim stvarima, naravno, na način da se to radi preko Direkcije za koordinaciju policijskih tijela BiH i drugih nadležnih organa i institucija BiH.

Evo toliko. Ja molim kolegice i kolege da podrže ove amandmane jer oni poboljšavaju tekst ovog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Graničnoj policiji BiH.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodinu Rančiću.

Čuli smo ovlaštene predlagatelje. Ima li potrebu gospodin Zrno, predsjedatelj Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost?

BRANKO ZRNO:

Nemam potrebe jer mi ovdje imamo ovo izvješće malo detaljnije sa ovog odbora za obranu i sigurnost, prema tome sve je kazano.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu. Pristupit ćemo izjašnjavanju o amandmanima gospodina Jovića i gospodina Rančića.

Stavljam na izjašnjavanje Amandman I. gospodina Jovića.

Tko je „za“ ovaj amandman gospodina Jovića? Trinaest, četrnaest.

„Protiv“?

Jedan glas „suzdržan“.

Dakle, Amandman I. gospodina Jovića je dobio potporu, prošao je, postaje sastavni dio ovog zakona.

Amandman II. gospodina Jovića.

Tko je „za“ Amandman II. gospodina Jovića?

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Završit ćemo glasovanje, pa onda.

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Recite.

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ćete povući svoj amandman ako je to tako.

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Oprostite mi, sad glasujemo o amandmanima gospodina Jovića. Doći ćemo do vašeg Amandmana I. pa ćete reći što mislite.

Stavljam na izjašnjavanje Amandman II. gospodina Jovića.

Jedan „suzdržan“.

... dakle, prošao je Amandman II. gospodina Jovića, sa 14 glasova.

Amandman III. gospodina Jovića.

Tko je „za“ Amandman III. gospodina Jovića?

Dobio je potporu 13 glasova i jedan „suzdržan“.

Prelazimo na izjašnjavanje o amandmanima gospodina Rančića.

Amandman I. gospodina Rančića. Izvolite, htjeli ste nešto reći.

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Amandman I.? Povlačite li vi vaš amandman ili ćemo se izjašnjavati o vašem amandmanu.

HAZIM RANČIĆ

/mikrofon nije uključen/

_____ (?)

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas, ne, ako nije, ako neće povući, ako Rančić ne povlači svoj amandman, izjašnjavat ćemo se o njegovom amandmanu.

Molim vas, tko je „za“ ovaj amandman gospodina Rančića, Amandman I.?
 „Protiv“? Tri.
 „Suzdržanih“ tri; pet „suzdržanih“.
 Amandman nije dobio entitetsku potporu.

Nemamo Tihića za usuglašavanje. Ostavit ćemo to za usuglašavanje ...

_____(?)
 /mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, nema ni opću većinu. Amandman nije dobio potporu, nije dobio potporu.

Idemo na Amandman II. gospodina Rančića.
 Tko je „za“ Amandman II. gospodina Rančića? To je 10 glasova.
 „Protiv? Tri glasa.
 I „suzdržanih“ dva glasa.
 Nema entitetsku potporu.

Trebali bi ići na drugi krug, trebali bi se usuglasiti. Nemamo gospodina Tihića. Ostavit ćemo to za usuglašavanje i stavit ćemo na sljedeću sjednicu. Na sljedećoj sjednici ćemo vidjeti sudbinu Amandmana II. gospodina Rančića.

Ja vas molim sada da glasujemo o ovom zakonu, s prihvaćenim amandmanima.

_____(?)
 Nemojte, moramo prije riješiti ovo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

A, ostavit ćemo izjašnjavanje o ovom zakonu nakon usuglašavanja. Moramo ostaviti to izjašnjavanje nakon usuglašavanja o Amandmanu II. gospodina Rančića.

_____(?)
 Hoće li doći?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako dođe vratit ćemo se na ovu točku, ako ste za to. Mislim da će doći. Ima nekih razloga valjanih zbog čega je gospodin Tihić izašao sa sjednice Doma.

Prelazimo na točku 10., to je:

**Ad. 10. Prijedlog zakona o fiskalnim kasama (drugo čitanje) – predlagatelj:
Zastupnički dom**

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Povjerenstvo je prihvatilo ovaj zakon u predloženom tekstu.

Ima li potrebe gospođa Dušanka? Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, dobili ste Izvještaj o Prijedlogu zakona o fiskalnim kasama koji vam je dostavljen i stav nadležne komisije tako da ja ne bih komentarisala to, ali hoću nešto drugo da kažem. I prošli put sam komentarisala to da s obzirom da je u RS-u u završnoj fazi implementacija ovog zakona mi ne možemo prihvatiti da glasamo. Dakle, to je odmah i bilo jasno, jer glasati „za“ značilo bi cijeli proces koji tamo već traje tri godine vratiti unazad, što bi bilo zaista besmisleno.

Ali ono što je važnije od toga je za predstavnike koji dolaze iz Federacije da je savjetnik Ministarstva finansija FBiH nedavno izjavio da Vlada Federacije je takođe utvrdila Nacrt zakona o fiskalnim kasama i da ga namjerava uskoro pustiti u proceduru. To znači otprilike da se očekivao ovakav završetak ovog zakona, znači da neće biti usvojen na Domu naroda. I ja ovom prilikom čestitam Vladi Federacije na ovom značajnom projektu čime će se prihodovna strana budžeta urediti na jedan novi kvalitetniji način, a poslovanje privrednih subjekata i potrošača će postati legalnije. Tako, dakle stav je srpskih delegata da nećemo glasati za ovaj zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo, čuli smo stajalište gospođe Majkić.

Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Iznijeću sasvim drugačije mišljenje od gospođe Majkić. Smatram da se trenutno RS i Federacija nalaze u potpuno neravnomjernom položaju bar kad se tiče fiskalizacije. Budući da je BiH jedinstven ekonomski prostor, ja smatram, iznosim svoje lično mišljenje, dakle da projekat fiskalizacije treba da postoji na cijelom prostoru BiH i upravo sam to rekao iz jednog i

praktičnog razloga, a to je da postoje određene firme u RS-u na graničnim područjima koje sad idu i registruju se u Federaciji, dakle izbjegavaju onu obavezu koju imaju i koju treba da ispune. Projekat fiskalizacije je zato, po meni, jedinstven projekat u BiH i ja ću ga podržati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Gospodine Koprivica, izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja sam i na prošloj sjednici, kada smo imali u prvom čitanju Zakon o fiskalnim kasama, istakao da ovaj zakon ne može biti usvojen na nivou BiH, jer je regulisanje i uređivanje unutrašnjeg prometa roba i usluga kao i registrovanje prometa roba i usluga koje se uređuje ovim zakonom ustavna nadležnost entiteta, odnosno RS-a, Federacije i nadležnost Brčko Distrikta.

Zakon o fiskalnim kasama, kako je već rečeno, u RS-u donijet je 2007. godine, 17. jula, i objavljen u Službenom glasniku; to je znači jedan proces koji je uveliko već u toku. Doneseni su i odgovarajući podzakonski propisi i akti neophodni za postupak fiskalizacije tako da bi to zaista značilo vraćanje na početak.

Narodna skupština RS-a takođe je dala mogućnost Vladi RS-a da potpiše sa Vladom Federacije sporazum radi realizacije odredbi o sistemu indirektnog oporezivanja, te nakon postignute saglasnosti između entiteta usvojen je Zakon o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH.

I ono što hoću da kažem na kraju da uvažavajuće ove stavove koje sam već istakao i činjenicu da RS nije prenijela nadležnost za donošenje 'Zakona o fiskalnim kasama' u Parlamentarnoj skupštini BiH, kako to propisuje Ustav BiH – iz tog razloga mi osporavamo donošenje ovog zakona, a posebno iz razloga što je Amandmanom XXXII. na Ustav RS-a predviđeno da RS, pored ostalog, uređuje svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine i pravni položaj preduzeća i drugih organizacija, njihovih udruženja i komora, ekonomske odnose sa inostranstvom koji nisu preneseni na institucije BiH, tržište i planiranje. To su sve razlozi zbog kojih mi nećemo glasati za pomenuti zakon.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Tko želi dalje riječ?
Profesor Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Ja bih više imao jedno pitanje, posebno ... ako može gospođa Majkić ili neko od kolega: Koje su negativne posljedice donošenja ovog zakona po postojeću fiskalizaciju u RS-u? Šta

konkretno? Da li to znači da bi se morali preregistrovati ovi koji su davali, da li to znači da bi sve morali ispočetka, da li bi se time izgubila autonomija u smislu donošenja odluka, ko može davati licenciranje i tome slično? Volio bih čisto radi opredjeljenja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo, čuli smo i pitanje.

Želite li, gospođo Majkić? Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja sigurno ne trebam Vama, gospodine Ivaniću, govoriti šta bi to značilo da se vratimo na početak. Mi smo tri godine teškom mukom, i sad još uvijek u završnoj fazi ona treća grupa korisnika koja je obuhvaćena, zaista se napatili dok smo došli u ovu fazu u kojoj se nalazimo. Drugi novi zakon koji bi sad došao bi potpuno razumijevao da RS mora doći, vratiti se na početak i usaglasiti zakon ..., znači zakon koji imamo na nivou entiteta, sa zakonom koji imamo na nivou BiH. Šta to znači? Ja to ne smijem ni zamisliti šta to znači, evo. To, mislim, Vama je sigurno jasno šta bi to značilo. Mi bi morali da uradimo harmonizaciju zakona jer bi u tom slučaju, a nije obaveza, zašto bi morali biti na nivou BiH? Zašto ne bi, evo vjerovatno je Federacija svjesna toga da to treba uraditi pa su zato uradili već Nacrt zakona. Veće je očekivanje da taj zakon neće proći.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Profesore Ivaniću, dobili ste odgovor. Hvala gospođi Majkić.

Gospodin Adem Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja bih kazao gospodinu Koprivici da ne radi se ovdje o prometu roba, ovdje se radi o ubiranju poreza, a PDV znamo kako se ubire, znamo kako se svi indirektni porezi ubiru, i zbog toga mislim da je ovo mjesto, na državnom nivou. Ako je, u potpunosti sam saglasan sa Šarabom a uvjeren sam, nisam komparativno gledao i jedan i drugi zakon, da se tu u RS-u nema šta promijeniti. Onaj ko ima fiskalnu kasu, on će morati ukucati ono što proda i da tu informaciju više ne može obrisati i ona će ići negdje u nekakav depo gdje su oni to tamo, ne znam šta bi se to revolucionarno mijenjalo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Pa evo, gospodine predsjedavajući, ja ću, negdje na tragu ... gospodina Ivanića, samo javno pitati i ne tražim da mi iko odgovori na to pitanje, pa ću izreći samo zbog javnosti.

Svjedoci smo zadnjih nekoliko zasjedanja da određene političke grupacije dolaze u sukob same sa sobom, na način da se određena zakonska rješenja, dakle da ne govorim danas ... u jednom dijelu, u jednom tekstu zakona, ... da se to radi u jednom političkom interesu, drugi put je bio drugi ili treći, nije više bitno o kojem se radi, ali se dešava to da iste političke snage usvoje zakon na Zastupničkom domu, a onda ga ruše u ovome domu. Bilo bi logički da, u skladu sa demokratskim nekakvim standardima, da zakon ruše one političke snage koje se suprotstavljaju njemu i u fazi donošenja i u Zastupničkom domu.

Čini mi se da se ta praksa uvodi i ja je, iskreno da vam kažem, ne mogu ni na političkoj ni na moralnoj razini razumjeti kuda ta praksa vodi, ali evo, vidjet ćemo rezultate glasovanja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Replika na raspravu gospodina Rajića, gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospodine Rajiću, ja imam pred sobom listing glasanja u Predstavničkom domu. Taj zakon je prošao zato što nije bilo dovoljno devet, znači dvije trećine poslanika iz RS-a da bi taj zakon bio usvojen. Dakle, nije bilo dovoljno fizički ljudi da bi zakon i zato je prošao prema nama. Dakle, zaključno sa gospodinom Brankom Dokićem koji je bio takođe „protiv“. Tako je bilo glasanje u drugom čitanju za Prijedlog zakona o fiskalnim kasama. Znači nije, ne zato što su glasali tamo „za“, nego nije bilo ... dvije trećine „protiv“.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

BOŽO RAJIĆ:

Mogu li odgovoriti samo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Replika, samo malo, repliku ima gospodin Rajić pa onda.

BOŽO RAJIĆ:

Gospođa Majkić je shvatila da je ova moja primjedba načelne naravi usmjerena na predstavnike RS-a danas. Da, jeste, motivirala me, ali nije usmjerena prema njima. Slično se dešavalo prije sjednicu-dvije kad je Klub Bošnjaka se ponašao sasvim suprotno od onoga što su radili Bošnjaci u Zastupničkom domu. Dakle, govorim o tome. Ne znam ja koji su matematički odnosi tamo vladali, je li bilo potrebno određeni broj glasova ili nije, ali je činjenica da predstavnici istih političkih opcija različito glasuju u dva doma, i to je ono što ja smatram nedosljednim ponašanjem. Pri tome ne optužujem, nego samo konstatiram, tek toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Vi niste ni postavljali pitanje ni tražili odgovor.
Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Htio sam da kažem samo jedan komentar na izlaganje gospođe Majkić vezano za usklađivanje entitetskog zakona sa ovim zakonom koji mi sada ovdje usvajamo. Dakle, u ovom zakonu ne postoji nigdje obaveza da se entitetski zakon uskladi sa ovim zakonom. Dakle, to nije propisano tekstem zakona i ne postoji obaveza da se izvrši usklađivanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Gospodin Koprivica. Izvolite.
Je li to replika Šarabi ili gospodinu Rajiću?

ZORAN KOPRIVICA:

Ja bih htio dopuniti ono maloprije, maloprijašnji komentar po pitanju ovog zakona, prije svega, vezano za komentar gospodina Ibrahimpašića. Donošenje ovog zakona o fiskalnim kasama kao propisa koji kontroliše ... ukupan promet iz koga proističe osnov za naplatu i direktnih i indirektnih poreza – on nije u nadležnosti Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. I zato ovaj odbor nije ni dao mišljenje po ovom zakonu. To je poznato.

Takođe, od strane RS-a, kako reče gospođa Majkić, su u više navrata upućivane preporuke da i Federacija donese isti ovaj zakon i da se taj zakon da u proceduru, odnosno da bi ... na taj način u BiH imali isto rješenje po pitanju fiskalizacije ... mislimo da smo izuzetno kvalitetno riješili pitanje u RS-u i predlažemo da se takav pristup u potpunosti izvrši, odnosno odradi ista ta procedura u Federaciji, s obzirom na reforme koje se provode u entitetima i Brčko Distriktu. Mislim da bi bilo jedno zaista vraćanja unazad u potpunosti ako bi se sad usvojio na nivou države ovaj zakon.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.
Želi li još netko riječ? Iscrpili smo raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o fiskalnim kasama, u drugom čitanju.
Tko je „za“ ovakav prijedlog zakona? To je 10, 11.
Tko je „protiv“? „Protiv“ je tri glasa.
„Suzdržanih“? Jedan.

Nema entitetsku potporu. Nemamo gospodina Tihića za usuglašavanje. Kad se vrati, usuglasit ćemo i stavit ćemo drugi krug, ... ponovno u drugi krug glasovanja.

Preći ćemo na točku 11. Točka 11. je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA (drugo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

To je zakon o kojem smo mi vodili vrlo, vrlo opsežnu raspravu u prvom čitanju. Volio bih da ne ponavljamo sve ono što smo rekli, jer smo se jasno odredili prema prijedlogu ovog zakona. U amandmanskoj fazi nije bilo amandmana, jer oni koji su protiv ovog zakona drže da se tu nema što popraviti i zbog toga nisu ni ulagali svoje amandmane. To je uglavnom bio, u prvom čitanju kad smo o načelima govorili, Klub hrvatskog naroda u Domu naroda. Oni koji su podupirali ovaj zakon nisu htjeli ništa mijenjati i amandmana nije bilo.

Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu. No, ja bih molio da ... izvijesti o tome predsjedateljica našeg povjerenstva magistrica Alma Čolo. Čestitam na odbranjenom magisteriju.

Izvolite, da čujemo stajalište Povjerenstva.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Ja ne znam, u prethodnoj raspravi, s obzirom da smo u dva navrata raspravljali o ovom zakonu, kako u prvom čitanju na sjednici Doma, tako i na sjednici Doma koja je održana 20. 5. kada ste odobrili produženje amandmanske faze i produženje roka za dostavljanje izvještaja, mislim da je dosta rečeno na te dvije sjednice.

Komisija je tražila znači od Doma da se produži ova amandmanska faza i rok za dostavu izvještaja iz sljedećih razloga. S obzirom da nismo imali nikakvih naznaka da je nadležno ministarstvo, evo cijenjeni ministar je tu, preduzelo odgovarajuće korake u pravcu preduzimanja odgovarajućih radnji na konsultacijama sa stranama ugovornicama, jer je došlo do prekomjernog uvoza određenih proizvoda na područje BiH od strane druge dvije zemlje ugovornice, Srbije i Crne Gore, a član 23. bis Sporazuma CEFTA predlaže da će strane stupiti u konsultacije ukoliko dođe do prekomjernog uvoza i ukoliko to dovede do ozbiljnog poremećaja na tržištu, strane će odmah stupiti u konsultacije kako bi se ovaj poremećaj izbjegao, Komisija nije imala nikakvog dokaza da su strane stupile u proces konsultacija, a član 23. bis predviđa mogućnost uvođenja unilateralnih mjera ukoliko te konsultacije krenu ili ukoliko dođe do konsultacija, a i ako nema konsultacija predviđa se mogućnost uvođenja unilateralnih mjera, mi smo, ostavljajući prostora za obavljanje tih konsultacija, produžili ovaj period. Vi znate da je ovaj zakon u aprilu usvojen u drugom čitanju u Predstavničkom domu. Znači, već dva mjeseca mi čekamo da se nešto uradi kako bi se zaštitili domaći proizvođači, pogotovo u oblasti poljoprivredne proizvodnje. Nemamo nikakvih odgovora kada je u pitanju zaštita poljoprivrednih proizvođača i na Komisiji smo

većinom glasova odlučili da podržimo ovaj zakon i da predložimo Domu danas njegovo usvajanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo, čuli smo izvješće predsjedateljice mjerodavnog povjerenstva.

Ja ću samo prije nego što otvorim raspravu reći da smo mi valjda svjesni stanja u kojem, i činjenice, je li, u kojem smo dobili upozorenje sa svih relevantnih evropskih adresa o štetnosti prihvatanja prijedloga ovoga zakona.

Ja otvaram raspravu i na savjest i svijest svima odlučit će se svi onako kako misle da se treba izjasniti o prijedlogu ovog zakona. Otvaram raspravu.

Dakle, gospodin Šaraba, pa gospodin Vidović, pa gospodin Jović.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Neposredno prije početka ove sjednice, dobio sam jedno pismo iz Privredne komore RS-a od proizvođača mesa, koji su jasno i precizno naveli pet razloga zbog kojih mi danas ovdje treba da podržimo ovaj zakon. I ja ću ih kratko pročitati.

1. Prvi razlog je kršenje člana 12. Sporazuma CEFTA od zemalja u regiji. Republika Srbija primjenjujući sanitarne i fitosanitarne mjere zloupotrebljava član 12. Sporazuma i praktično već preko tri godine sprečava uvoz goveda i proizvoda koji u sebi sadrže goveđe meso.

2. Kršenje člana 14. Sporazuma CEFTA. Crna Gora i Makedonija nemaju značajnu sirovinску bazu za veću proizvodnju mesnih prerađevina, te uglavnom njihovi proizvođači i prerađivači mesa sirovinu uvoze iz Brazila, Argentine i zemalja EU koje u neznatnoj mjeri nakon toga dorađuju i uz obrazac EUR 1 koje im njihove države izdavaju finalne proizvode bez carine plasiraju u BiH.

3. Kršenje člana 19. Sporazuma CEFTA. Vlasnici trgovinskih lanaca iz Srbije i Hrvatske na razne načine ucjenjuju i diskriminiraju naša preduzeća u odnosu na njihove. Pored želje za ostvarenjem ekstra profita, naplaćivanjem ulaza za naše proizvode u trgovinske lance, kao i razna plaćanja ekstra rabata po raznim osnovima, trgovinski lanci u susjednim zemljama i u BiH vještački podižu cijene našim proizvodima.

4. Kršenje člana 21. Sporazuma CEFTA. Srbija i Hrvatska stimulativnim mjerama u poljoprivrednoj proizvodnji u svojim državama, koje su znatno veće od stimulativnih mjera u BiH, direktno utiču na konkurentnost naših proizvođača i prerađivača mesa, iako su se Sporazumom obavezale da će taj vid diskriminacije naših roba u odnosu na njihove spriječiti.

5. Naši izvoznici na graničnim prelazima se zbog potrebnih i nepotrebnih, namjernih ili nenamjernih razloga zadržavaju od tri do 15 dana, dok uvoznici u BiH te iste procedure obavljaju za veoma kratko vrijeme, za vrijeme od jednog do osam sati, a sve to zbog uspostavljenih

procedura od strane države ili zloupotrebe procedura od strane carinskih i veterinarskih službenika.

Dakle, ovo su jasni i precizni razlozi uz njihov zahtjev i želju i, naravno, jednu molbu da se riješi pitanje zloupotrebe obrasca EUR 1 i da se na taj način domaći proizvođači dovedu u potpuno ravnopravan položaj.

Zahvaljujem, predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.

Ovim redoslijedom imam prijave: gospodin Vidović, Jović, pa Rajić.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju. Naravno, pozdravljam kolegice i kolege zastupnike, predstavnike Vijeća ministara i sve nazočne danas.

Ja neću govoriti ono što sam govorio kad smo bili kod prvog čitanja ovog zakona, ali osjećam potrebu kao član nadležnog povjerenstva, koji je bio evo protiv i u drugoj fazi čitanja, samo da kažem par riječi.

Zapravo, one se odnose na zalaganje i mene kao člana ovog povjerenstva da se amandmanska faza produži 24 sata prije održavanja nadležne sjednice s ciljem da se evo dobiju eventualni amandmani koji bi popravili ponuđeni zakon, ali više s ciljem da bi se izvršile dodatne konsultacije i dobila eventualna pozitivna mišljenja od svih onih koji su evo mene opredijelili da ne podržim ovaj zakon i u prvom čitanju.

S obzirom da do danas i do evo sjednice povjerenstvo koje je bilo neki dan, niko od nadležnih institucija, koje su upozorile da je ovaj zakon štetan za BiH, nisu promijenile svoja mišljenja, čak su dodatna mišljenja došla koja evo govore da je ovaj zakon štetan, i ja osjećam potrebu i za govornicom, dakle prije nego što ću se opredijeliti da ću biti protiv, i kažem naravno da ostajem kod istog mišljenja.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

U primitku dokumentacije za današnji sastanak, svi imamo ove papire, ali, u cilju informiranja javnosti, neka mi bude dopušteno samo nekoliko stvari naglasiti, svakako, uz ono da sve ostaje što sam govorio i kod prvog čitanja kad je u pitanju ovaj zakon.

Vi ste, uvaženi predsjedatelju, upravo svojim zaključkom, kad je bila prošli puta sjednica s ovom točkom dnevnog reda, koji smo mi ovdje i usvojili, tražili smo da se obave konsultacije i od relevantnih čimbenika dobiju informacije o snazi i značenju ovoga zakona ... BiH, ozbiljnog ili neozbiljnog partnera u razgovoru na razini, bilo bilateralnih, bilo to multilateralnih razgovora, dogovora, poštivanja sporazuma itd.

Temeljem tog zaključka mi smo dobili ovdje ovo mišljenje i Vijeća ministara. Između ostalog, upućuje nas, i ja im se zahvaljujem, da u ugovoru samom CEFTA postoji način kako se čini zaštita vlastitog tržišta i proizvođača. U ovom slučaju, to nije učinjeno, niti je što ispoštovano. Znači, tamo je predviđena procedura, a ovaj zakon očito to nije procedura. I eksplicitno nam kaže se da predloženi zakon krši ugovor CEFTA, evropske integracije, u istom duhu, istom svjetlu i identično. EU, zapravo delegacija Evropskog povjerenstva za BiH, potpuno je istog mišljenja.

Mene interesira možemo li čuti i jesmo li stvarno opredijeljeni biti prepoznatljiva zemlja kao vjerodostojna i jesmo li mi opredijeljeni poštivati međunarodne ugovore i opredijeljeni u svakom trenutku djelovati za dobrobit BiH? Mislim da se ovdje, moram biti iskren, radi o lažnom predstavljanju zaštite BiH. A zašto? Pročitat ću izvadak iz obrazloženja predlagatelja ovog zakona.

'Poljoprivredni proizvođači uglavnom su u kreditima i ovakvo stanje im prouzrokuje nelikvidnost, nemogućnost da izvršavaju svoje obveze prema bankama, te je kod nekih pokrenuta ovrha, imovina im ide na javnu dražbu, a neki su blizu te situacije. I sad, ... suša, poskupljenje žitarica dodatno su pogoršali stanje u proizvodnji u odnosu na Republiku Hrvatsku, te Srbiju. Iste imaju dovoljno žita za vlastite potrebe, a proizvođači u BiH prisiljeni su kupovati žitarice na svjetskom tržištu.' Nemam riječi. Ići ćemo na svjetsko tržište, a ne valja da nam susjedi to učine. I da je bilo moralnog prijedloga, onda bi se odnosio zakon na zemlje potpisnice CEFTA-e. Pa ako nemamo s nekim neku značajniju trgovinsku razmjenu, ali iz moralnog načela, ako se suprotstavljamo međunarodnom ugovoru i poštivanju ugovora koje potpisuje BiH, ne poštuje se Vijeće ministara, Direkcija za evropske integracije, međunarodni čimbenici koji ovdje žele da nam pomognu, onda moglo se barem taj iskorak napraviti da to bude, ako kršimo kršimo prema ...

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

Još jedno, oprostite, naknadna pamet. Danas imamo davanje suglasnosti na ratifikaciju i ja ću zamoliti predsjedatelja, to će biti moj prijedlog, da se o svakoj izjašnjavamo toj suglasnosti, bez obzira što će biti presedan u našem radu, ali točka 28. i 32. s moje strane neće dobiti glas, jer se radi o međunarodnim ugovorima koje ponovo ova zemlja neće poštivati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Evo, ja ću se vratiti na nešto što smo, čini mi se, svi mi zastupnici, odnosno delegati, zaboravili. Mi smo ulaskom u Parlamentarnu skupštinu BiH, nakon demokratski provedenih izbora, položili prisegu. I tad smo prisegnuli, odnosno zakleli se svi da ćemo poštovati Ustav i zakone ove zemlje i da ćemo svoj posao zastupnika, odnosno delegata, izvršavati savjesno i odgovorno. Na početku rasprave o ovom pitanju prije izjašnjavanja, ja sve vas i sebe podsjećam na tu obvezu da ne podlegnemo, a očito da smo dobrim dijelom podlegli dnevnopolitičkim interesima i brojnim manipulacijama koje se dešavaju u BiH zadnjih tjedana, i zaboravimo na ovu obvezu pa ćemo i preko brda i preko dolina, preko voda i preko vatri, preko moralnih i nemoralnih postupaka ići na donošenje zakona, makar bilo u sukobu sa cijelim svijetom.

Ja odmah kažem da ja u sukob sa civilizacijom kojoj pripadam i u koju želimo uvesti ovu zemlju neću dolaziti. Nisam prihvatio načela ovog zakona i neću prihvatiti ni tekst zakona, bez obzira što nema amandmana, jer mislim da se loš prijedlog ne može popraviti nikakvim amandmima. Bio sam protiv načela, jer sam tvrdio i onda i danas tvrdim da ne postoji ustavni osnov za donošenje ovoga zakona. I naša povjerenstva za ustavnopravne poslove oba doma, i jednog i drugog, su napravili katastrofalnu grešku kad su ustvrdili da postoji valjan pravni osnov, odnosno Ustava BiH. Ne može postojati ako postoji međunarodno-pravni akt, međunarodni ugovor koji je nadređen domaćem pravu kojega su ratificirala sva tijela BiH i u kojima smo sudjelovali i mi. Međutim, u ovoj zemlji, čini mi se, da se vraćamo nekim starim navikama, dopušteno je ono što je u datom trenutku korisno. Ja toj logici neću podleći.

Javnost u BiH i onaj dio koji je neposredno zainteresiran za donošenje ovoga zakona je na nogama, ljudima je teško, ljudi su gurnuti u takvu situaciju da se moraju svim demokratskim sredstvima i pritiscima koje danas vrše na ovaj parlament boriti za ostvarenje nekih svojih prava. Međutim, nažalost, oni koji ih navodno podupiru, usmjeravaju ih na pogrešan put. Nije put rješavanja nagomilanih nevolja socijalnom sektoru ove zemlje sukobljavati se sa EU i sa njenim pravim stečevinama da bismo dobivajući danas u nekim jedinicama 10 izgubili sutra 100.000. A ja vam tvrdim da ćemo ovim zakonom, ako ga usvojimo, dobiti na jednoj maloj ćupriji, a da ćemo izgubiti na ogromnom mostu.

Kolege su spominjale, i u prvom čitanju smo govorili o tome, da smo svi mi koji smo navodno protiv mi ćemo vjerojatno dobiti etiketu pomanjkanja domoljubnih gena, mi nismo dovoljno bosanskohercegovački patrioti, prigovorit će nam se štošta, ali ja kao osoba, kao pojedinac sam razapet između sljedećih osjećaja. Jesam više od predlagatelja iz Zastupničkog doma, koji je ovaj zakon usvojio, jesam više za zaštitu domaće proizvodnje ali u skladu sa pravom, a ne u skladu sa privatnim projekcijama grupa i interesnih lobija. Jesam za poštivanje međunarodno preuzetih obveza, ne zato što sam formalist, nego zato što je to put i ključ za otvaranje procesa pridruživanja, stabilizacije i uključivanja BiH u euroatlantske integracije bez koje ova zemlja nema ni budućnosti, a sadašnjost znamo kakva joj je. Jesam za očuvanje vlastite savjesnosti u radu i očekujem da će se tako ponašati i većina kolega zastupnika, da će se braniti svoje pravo na savjesno postupanje. A jesam također, s druge strane, na posljednjem mjestu, ali ne po rangi nego na posljednjem po nabranjanju, ozbiljno zabrinut za posljedice koje ćemo proizvesti usvajanjem ovakvog zakona.

Spomenule se neke kolege koje su se sve međunarodne, odnosno evropske institucije oglasile i upozorile nas na kršenje međunarodnog prava. Da ne govorim da je to reklo resorno Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa, da je reklo Vijeće ministara, da je rekla naša Direkcija za evropske integracije, da je rekao ambasador Evropske komisije zadužen za našu zemlju i, da ne nabrajam dalje, tko sve nije rekao: *Gospodo, ne griješite, ne činite tu pogrešku, nemate pravo!*

Sad se ja obraćam javnosti preko predlagatelja. Predlagatelj nije iz neznanja ili nekog drugog praktičnog razloga prešutio odredbe svih članaka od 22. do 24., on se poziva na 22., 23., a preskače 24. jer on obvezuje da se u odgovarajućoj proceduri koju je propisao Sporazum CEFTA utvrde poremećaji na tržištu i u suglasnosti sa zemljama potpisnicama, što je rekao gospodin Jović, ne sa dvije nego sa njih sedam ili osam, koliko ih ima, utvrdi se gdje su nastali poremećaji, traži se sporazum rješavanja; ako ne, onda se pristupa jednostranim odlukama zaštite ...domaće proizvodnje. Međutim, predlagatelj to preskače. Umjesto da je to zatražio od Vijeća ministara da odgovori u nekome roku i poduzme, uđe u te radnje, on nam predlaže zakon i uvjerava nas, da ne govorim o tome da ja osobno mislim da su svi predlagatelji ovoga zakona u sukobu interesa, da ne bi mogli, ne bi smjeli biti predlagatelji ovakvog zakona, no dobro.

Dakle, kada se danas budemo izjašnjavali, ja ću se opredijeliti da ne podržim ovaj zakon, duboko ožalošćen što mi ne možemo na korektniji i efektniji način pomoći poljoprivrednim proizvođačima u BiH, opredijelit ću se protiv ovoga zakona, jer sam duboko uvjeren da on zatvara perspektive BiH, da će ugroziti vrednote koje smo postigli Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju i da će proizvesti ekonomsku štetu na sljedeći način: nećemo imati više prekomjerni uvoz, kako se to paušalno izgovara, nećemo imati deficit vanjskotrgovinske razmjene sa Hrvatskom i Srbijom, imat ćemo sa Slovenijom ili sa nekom drugom zemljom. Uvoz neće opasti. Izvoz BiH prema ovim zemljama će rapidno pasti. Posljedice će biti teže za BiH, za njene stanovnike i za njene proizvođače, a o političkim štetama ne usuđujem se govoriti.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću.

Krivi navod, gospodin Šaraba. Koji navod i kome?

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodinu Rajiću. Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, moj uvaženi i dragi prijatelj gospodin Rajić, govoreći o ovom tekstu zakona, u jednom trenutku je spomenuo i manipulacije vezane za usvajanje ovoga zakona. Ja bih zaista volio da znam da li je neko manipulirao s nekim i uticao na ovakav ili onakav način da glasa. Ono što samo želim da kažem da između toga da ne glasam za ovaj zakon i toga da podržim ove ljude koji traže i mole i vape za pomoći odabrao sam ... ove ljude koji su se na ovakav konkretan i korektan način obratili sa zahtjevom i traže pomoć.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Ovo je drugo čitanje, pa imajmo to u vidu.
Gospodin Ibrahimpašić, pa Koprivica. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Hvala, gospodine predsjedatelju.

Ja hoću da vam kažem da osnovni naš problem u trgovini sa susjedima jeste u tome što mi nemamo međusobnog sporazuma o priznavanju certifikata o kvalitetu proizvoda. S jedne strane, ove države koje su puno organiziranje od nas, one su naravno organizirale i prave nam ove ogromne smetnje u tom da ne prizna se naš certifikat: roba koja ulazi ide u carinsku zonu, uzima se uzorak, čeka se 20 i kusur dana da se to ispita pa se onda pusti. A u nas je sav proces gotov ne za osam sati – kod mene gore na Izačiću to bude gotovo za pola sata. Dakle, mi priznajemo sve, upravo zato što se mi nismo organizirali i ne možemo se organizirati, iz kojih razloga ja ne znam, da i mi pravimo te smetnje premda te smetnje ne mogu biti izlaz.

Primjer, neki dan Ured za veterinarstvo ili Kancelarija, kako se to kod nas zove, ne znam ni ja, zabrani uvoz pilećeg mesa, ne znam šta je tamo bilo, jer su nama na sličan način ta druga strana isto to uradila. Odmah nakon toga sastaju se ministri i dogovore, eto dogovore, između ostalog, i uvoz i izvoz, naime, goveđeg mesa našeg u Hrvatsku, koji nismo mogli izvoziti devet godina. Gdje je tu CEFTA? Devet godina mi imamo zabranu tog uvoza. Sad ... naravno, država Hrvatska rješava svoj problem, zabrani uvoz sira, mlijeka, ne znam, ali sira znam zato što treba negdje osam litara mlijeka pa rješavaju svoj problem mlijeka i nećete izvoziti, niko neće izvoziti sir u Hrvatsku. Dakle, obostrana je ta stvar, potpuno obostrana, samo što smo sad ovdje mi krivci jer nismo drugog načina našli. Naša izvršna vlast se nije organizirala pa da pravi iste smicalice, pa da onda sjednu pa kažu: Čekaj, ljudi, kuda ćemo mi ovo ovako, a dogurali smo i do deficita u hrani, ja mislim, negdje oko 2 milijarde, u hrani!?

Zbog toga ja hoću da glasam za ovaj zakon i da se prvo mi uozbiljimo ovdje. Neka se bruka ko hoće, ako ništa nije poduzeo, pa natjerao nas da usvojimo ovakav zakon. Inače, uzgred rečeno, ja lično nisam za zatvaranje. Mi smo premalo tržište da sebi taj luksuz dozvolimo, ali mi nemamo drugog izlaza da natjeramo svoju izvršnu vlast da se organizira da to uradi kako treba.

Na kraju krajeva, nas je na Komisiji predlagač ovog zakona izvijestio da su i OHR, da je bio u posjeti i predstavnik EU, korigovali svoje mišljenje vezano za ovo o čemu mi ovdje pričamo. I ja bih volio da on to i ovdje kaže.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Replika na raspravu gospodina Ibrahimpašića: Jović, prvi put.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ovo što je uvaženi kolega govorio imalo bi smisla ukoliko bi zakonom bilo predloženo da on rješava kako se bolje organizirati, što ćemo mi kao vlast učiniti da poboljšamo produktivnost, proizvodnju, sniženje cijena, stimulirati poljoprivrednike itd. Ključni je zaključak kroz cijelu i priču i ovaj zakon: Kupimo na svjetskom tržištu, a nemojmo kupovati u susjeda! To je glavna poruka ovog zakona.

I drugo, ne rješavaju se ova pitanja sa zakonom nego poboljšanjem kvaliteta institucija koje nedostaju. Primjer: 70 milijuna uloženi sredstava maraka za jednu tvornicu eko-paleta. Nakon 10 dana bio sam pozvan i da kaže: *Gospodine Joviću, otvorili ste tvornicu, a ne možemo nijednu izvesti, jer ne postoji institucija koja može udariti pečat u BiH u fitozaštiti da ide se na svjetsko tržište*. I onda sam zvao kolege i prijatelje iz Republike Hrvatske, dvije i po godine ljudi su izvozili palete, eko-palete, zahvaljujući udaru pečata fitozaštite iz Republike Hrvatske. Pa je li kriva? Ja sam maloprije jedan pasus pročitao - kriva je suša, slaba organiziranost, kreditna nesposobnost proizvođača - i zato su nam krivi susjedi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Replika na repliku. Izvolite, gospodine Ibrahimpašiću.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Jedan primjer: naši žitari kupuju žito ... ali uglavnom iz Hrvatske; evo Klas, ali ne može dobiti, ne priznaje im se u Hrvatskoj kad to preradi u neku prerađevinu i izvozi u Hrvatsku. Onda mu ne priznaju EUR 1 u Hrvatskoj. Šta da radi? Onda je bolje da kupi u Mađarskoj, pa mu onda mora priznati EUR 1. Dakle, kompleksno je ovo pitanje. Da mi ne idemo u sve i svašta, ja hoću samo da kažem da neko mora početi rješavati ovaj problem, inače ćemo mi otići u ambis, mi, mi idemo u ambis. Neko mora, evo uzeo je to sad Parlament, jer mi do sada nismo imali nekakvu veliku pomoć pri rješavanju ovoga od naše izvršne vlasti. Nije ni mogla, znam evo, pričam, imao sam priliku slušati gospodina ministra gdje govori da neće ni da razgovaraju, da bježi i od telefona da ovo, da ono, sve je to rečeno na jednom skupu velikom u federalnoj vlasti, zadnji put smo bili. Ovo je sad prvi put da je izašao ministar, ako se ne varam.

IVO MIRO JOVIĆ

/mikrofon nije uključen/

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Nije sad, nego baš to je taj prošli put, Joviću. Prema tome, mi moramo početi rješavati ovaj problem i gotovo.

Eto, hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, imamo prijavljenog još zastupnika Koprivicu, pa ćemo onda udovoljiti zahtjevu za riječ ministru Zirojeviću.

Izvolite, gospodine Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja u principu razumijem komentare svih delegata koji su u dosadašnjem obraćanju istakli svoje otvoreno protivljenje donošenju jednog ovakvog zakona i zaista uvažavam razloge koje su oni istakli, prije svega, poštovanje odredbi Sporazuma CEFTA, međunarodnog sporazuma koji je potpisala BiH, i cijenim zaista te razloge.

Ovaj zakon, kako je poznato, već gotovo pola godine se nalazi u proceduri pred ovim parlamentom i usvojen je, kako rekoste, u drugom čitanju na Predstavničkom domu. Međutim, ja bih istakao ovom prilikom i nekoliko razloga koji idu u prilog usvajanju ovog zakona. Prije svega, po nekim procjenama koje zaista imaju svoju punu osnovanost, obezbijediće se dodatni prihodi u Budžetu BiH usvajanjem ovakvog zakona od blizu 500 miliona maraka. Značajno će se smanjiti uvozni pritisak iz susjednih zemalja kako bi naša proizvodnja, prije svega, znači poljoprivredna proizvodnja, mogla preživjeti u ovakvim uslovima. Takođe, poznato je da u susjednim zemljama, evo recimo, npr. u Hrvatskoj, poticaji za poljoprivrednu proizvodnju su preko milijardu maraka. Uz nedavne proteste poljoprivrednika, ta milijarda je udvostručena. Znači, dvije milijarde maraka. To su zaista tačni podaci. Dakle, naši poljoprivrednici u tom slučaju, evo uporedim samo sa susjedima ih Hrvatske, imali bi deset puta manje poticaja, što zaista jasno govori kakva je neravnopravnost ... kada je riječ o poljoprivrednoj proizvodnji. Ovim zakonom stvorili bi se kakvi-takvi uslovi za oživljavanje te domaće proizvodnje.

Mnogi su govorili o protivmjerama koje će eventualno naši susjedi preduzeti u slučaju da se ovaj zakon usvoji danas na sjednici Doma naroda. Te protivmjere, po nekim razmišljanima, čak bi mogle biti i poželjne jer bi one otvorile mogućnost da se paleta proizvoda koji se sada štite još proširi i da kompletna poljoprivredna proizvodnja dobije jedan drugačiji tretman i time bi se značajno povećali prihodi u našem budžetu, po tim procjenama, blizu 500 miliona maraka.

Dakle, ovo su razlozi koji su sasvim suprotni od onih koje smo čuli i imali priliku čuti od pojedinih delegata da nema osnova za usvajanje ovakvog jednog zakona. Ja stoga, cijeneći sve ovo o čemu smo govorili danas, opredijeliću se ipak ovoj drugoj varijanti, znači podržaću donošenje ovog jednog zakona, jer u ovom trenutku mislim da mi nemamo jednostavno drugačijeg rješenja i drugačijeg izlaza. Naravno, volio bih čuti i mišljenje gospodina ministra koji je prisutan tu, ali zaista smatram da usvajanjem ovog jednog zakona o zaštiti domaće proizvodnje u ovom trenutku je neophodno i nužno. I, stoga predlažem Domu da ga prihvatimo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, prije nego što dam riječ uvaženom ministru Zirojeviću, ja imam zahtjev ovdje i gospodina Jerka Lijanovića koji je predlagatelj ovog zakona u Zastupničkom domu. Nisam se

odlučio dati riječ gospodinu Lijanoviću i neka ne misli da je to nešto osobno. Vi ste svoje rekli u Zastupničkom domu i dobili ste podršku. Predlagatelj Vi niste zakona u ovom domu nego je predlagatelj Zastupnički dom. U vlasti je dakle Zastupničkog doma zakon koji mi danas raspravljamo u drugom čitanju. To je razlog zbog čega ja ne držim relevantnim da nam se Vi obraćate i danas. Ja sam Vam dao riječ u prvom čitanju kad smo raspravljali o ovom zakonu.

Molim uvaženog ministra Zirojevića da uzme riječ. Izvolite.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Uvaženi gospodine predsjedavajući, poštovani delegati, pa, ja mislim da je o ovom zakonu manje-više već sve rečeno, i to po ko zna koji put. Jasan je stav Savjeta ministara, jasan je stav resornog ministarstva na čijem sam čelu ali, jednostavno, nisam mogao odoliti da ne dođem na ovu sjednicu Doma naroda iako sam jutros otvorio jednu važnu konferenciju o energetske zajednici. Nisam mogao ispustiti priliku da vam dođem i da kažem još jednom i da pokušam upozoriti još jednom poslanike da ne čine to što čine, a sad sasvim je izvjesno da će doći do usvajanja ovoga spornog zakona.

Prije nego što krenem u suštinu, kratko ću komentarisati istupanje pojedinih delegata, prije svega, gospođi Čolo. Uzmite tonski zapis pa vidite da ste spomenuli Srbiju i Crnu Goru. Sa Crnom Gorom imamo suficit 300% već godinama. Sa Srbijom 52,5% pokrivenost uvoza izvozom i svake godine za 1,5% raste. Toliko što se Vas tiče.

Gospodine Šaraba, pročitali ste dopis predstavnika Privredne komore gdje oni kažu da Srbija pravi probleme prilikom izvoza određenih roba u Srbiju iz BiH i zabrinuti su zbog toga. Da ste konsultovali makar onog seoskog veterinara i on je dovoljno upućen da kaže koji su razlozi pa ne može BiH izvoziti govedinu u Srbiju. Ja sam nedavno prilikom susreta sa ministrom Pankrećem rekao da Hrvatska nema pravo na takvo ponašanje, izazvao erupciju oduševljenja pogotovo kod privrednika, a nema pravo zato što je Hrvatska i Srbija, odnosno BiH, u istom rangu, na istoj listi koju pravi OIE, odnosno organizacija koja brine o zdravlju životinja, i Hrvatska nam nema pravo to raditi, a Srbija ima, zato što su bolje rangirani. I moje kolege iz veterinarske jedinice su mi objasnili da Srbija čini ustupak BiH ako dozvoli nama uvoz mesa iz Srbije koji će biti ugrađen u konačan proizvod i vraćen u Srbiju. Znači, ne možete tako neargumentovano diskutovati.

Gospodine Koprivica, mala korekcija. Govorite da Srbija i Hrvatska izdvajaju po milijardu KM za stimulaciju poljoprivredne proizvodnje. Ja sam prošli put ovdje iznio podatak da je to 1.250.000.000 a na ručku sa gospodinom Pankrećem dobio novi podatak 1.350.000.000 maraka, odnosno protuvrijednosti u eurima. Hrvatska izdvaja za stimulaciju poljoprivredne proizvodnje plus sredstva iz IPA fondova, jer im je to omogućeno kao zemlji koja ima status kandidata, 5. komponenta gdje su najviše pare, a Srbija isto tako, s tim da nema mogućnost pristupa IPA fondovima. Znači još više. Ako vam kažem da se na nivou države BiH izdvaja 175 miliona, onda je jasno kako u neravnopravnom odnosu smo mi. Tu su suštinski problemi.

Da je predloženi zakon u suprotnosti sa međunarodnim sporazumima, prije svega sa CEFTA-om a samim tim i SSP-om, valjda je to jasno i mnogi važni ljudi, međunarodni zvaničnici i vrhovni tumači ... su to rekli. Doduše, oni nisu ulazili u ostale nelogičnosti ovog zakona, a ja ću ih ukratko pomenuti jer ih je zaista puno.

Predlažete mi, odnosno rekli ste da Ministarstvo nije preduzelo ništa u smislu konsultacija sa Srbijom i Hrvatskom kako bi se našlo neko kompromisno rješenje. Sa čim da odem? Sa tekstom zakon, sa zaključkom Parlamenta da na osnovu tog teksta zakona obavim razgovor, pa da kažem resornim kolegama: evo da vidimo kako ćemo zaštititi domaću proizvodnju u BiH, kako ćete nam pomoći? Pa da pročitaju, pa da opet ponovim ono, da tim zakonom tražimo uvođenje pune carinske stope za 954 tarifne linije, od toga 70% uopšte ne ulazi u BiH, niti je bilo predmet uvoza ikad, ikad, iz bilo koje zemlje. To su jasni podaci iz Uprave za indirektno, imaju fantastičan informacioni sistem i tu nema greške. Pominjao sam ja u medijima egzotične proizvode čiju zaštitu mi tražimo ovdje, konjsko meso i meso od kitova, foka i kivi i kikiriki i palmin orah, to se traži ovim zakonom. Što niste ušli ... u analizu? Molim vas, ovdje trebamo biti ozbiljni, sa čim da pričam sa kolegama, resornim ministrima? Između ostalog, tim zakonom se traži uvođenje pune carinske stope za mlijeko: sa Hrvatskom 62% pokrivenost, fantastična pokrivenost, i svake godine raste. I otud ona reakcija Hrvatske u februaru kad nam je zabranila uvoz mlijeka, odnosno otežala postupak carinjenja. I nije mi jasno što ti predstavnici mljekarske industrije nisu se oglasili, evo danas sam ja vjerovatno najčešće spominjana ličnost u BiH na tim brojnim mitinzima koje je vjerovatno ... predlagatelj zakona, ali Bože moj. O čemu da pričamo? Traži se puna stopa za mlijeko, mi tu dobro stojimo, raste nam izvoz. Vidjećete kako će ta mljekarska industrija završiti kad nam Hrvatska kudikamo veću stopu uvede ..., naše su stope otprilike 0,5% – 10% i 15%, na poljoprivredne proizvode 10%. I kad mi Hrvatskoj i Srbiji uvedemo otprilike 10% na te tarifne linije, oni će nama 30-40, zato što su im neuporedivo veće tarifne stope, da, carinske tarife, pa plus znači na vrijednost robe uvozne dažbine obračunaju PDV, vidjećete gdje je konkurentnost naših izvoznika. Zašto oni ne reguju, što ćete? Vidjeću ih za dva mjeseca ako danas usvojite ovaj zakon. Volio bih da sam ja u krivu, ali vidjećete da to nije tako.

Samo bih volio da makar dio vaših impresija s onog sastanka koji sam sa entitetskim ministrima trgovine upriličio u Vladi Federacije, 50-tak privrednika, budite poštteni, recite šta mislite o radu Ministarstva. Pa može li se ispraviti ono što 16 godina nije rađeno, i to odjednom? Molim vas ..., kažete prvi put ministar ovdje. Kako prvi put?

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Molim? E, molim vas, ne može se ispraviti ono što nije rađeno godinama. Vidjeli ste da spremam, itekako, spremam na reciprocitet. Jeste li bili svjedok da sam inicirao da na tom sastanku dođu direktori svih kontrolnih inspekcijских organa. To su ljudi, to su institucije gdje se može dići ručna i o tome se ne priča. I ovo nije baš tako intimna ..., o tome treba pričati, tako se postupa, ali se o tome ne govori, znate. Ali, o tom, po tom.

Spomenuo sam Crnu Goru, evo spomenuću i oblast pod upravom UNMK-a i Albanijom i Makedonijom s kojim imamo mi suficit, Hrvatska i Srbija sa nama peglaju suficit koji imaju s EU i mi sa njima. Ali šta rade ljudi? Čute, trpe, ispunjavaju obaveze iz Evropskog partnerstva i brže idu od nas u Evropu. I prije će doći u poziciju da budu zemlja kandidat, i prije će se otvoriti

mogućnost pristupa IPA fondovima koji su i namijenjeni da se amortizuju sve ove nedaće. Šute, niko ne reaguje.

Evo, da se vratim na Hrvatsku. Predlaže se puna stopa za povrće i voće iz Hrvatske. U Hrvatsku smo prošle godine ... 5,5 miliona eura izvezli, a uvezli 4,30. Smijaće nam se ljudi.

Nedavno sam bio i u Engleskoj i mnogim važnim zemljama gdje, ... osim zvaničnog dijela posjete, pozovu me jednostavno ljudi na neke informativne razgovore, kažu, da li ste svjesni šta radite, pa im ja kažem, a što meni to govorite, da li ste svjesni mog stava. Šest koraka unazad se vraćamo na tom evropskom putu.

Istina je sljedeća: izbori su blizu, ovo je već početak izborne kampanje i zato će ovaj danas zakon dobiti podršku, jer indikativno je to da, po ko zna koji put, zakon se predlaže i ne dobija podršku u Predstavničkom domu iz istih razloga koje sam ja sad naveo i odjednom prođe. Svako se boji tako brojne populacije kao što su poljoprivrednici da se zamjeri. To je suština. A to što će BiH vrlo brzo doći u poziciju da itekako pretrpi zbog ovoga, to je druga priča. O WTO-u, evo smo konačno nakon devet godina u prilici da uspješno okončamo te pregovore, da čuju ovu priču neće nas, ma neće nas vidjeti ni ovakvim. I što reče, ne znam ko od uvaženih delegata, sve ono što se neće uvoziti u Srbiju i Hrvatsku jer će biti dodatno opterećeno uvoznim dažbinama, jer će biti nekonkurentno, vjerovatno, uvešće se iz Slovenije, uvešće se iz EU. Mi smo uvozno ovisna zemlja i moramo kupovati ono što nemamo. I ništa mi suštinski bitno nećemo promijeniti.

Opet se vraćam na naše niske carinske stope. Znae, kada je 1998. uvedena ova naša tarifa, takva je kakva je, sad nema korekcije, potpisali smo Sporazum o stabilizaciji, ne mogu se one više mijenjati, povećavati i smanjivati u odnosu na neke evropske prosjeke. Pa smo uveli prelevmane, posebnu taksu na uvezenu robu koja se naplaćuje po jedinici mjere ... I šta je bilo s tim prelevmanima? Jesu li te pare naplaćene po tom osnovu ... kod poljoprivrednika po stimulaciji? Pa oni sami kažu da nisu. Sve ovo se moglo uraditi na drugi način, da nam ne bude zamjereno, kroz postojeće propise, kroz vašu odluku od 2002. godine, kroz Sporazum CEFTA, kroz SSP, ali u jednoj propisanoj proceduri niko se nije usudio, niko se nije usudio, ili ne mogu da se organizuju pa da dođu u ovo ministarstvo i da kažemo, vi pivari, jeste iz razloga što

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Sad ću Vam ja reći. Vi pivari jeste zato što vas je malo, što imate pare. I obratili ste se i pogrešno ste se obratili i prošli put kad je bila sjednica, utorak, ponedjeljak? Kažete da Ministarstvo nije, iako postoje valjani razlozi u odgovoru koji smo mi, nismo još nikad, ma nisu ono valjani razlozi. Ako vam Uprava za indirektno dadne jedne podatke, a Agencija za statistiku dijametralno suprotne, onda to nisu, onda oni trebaju usaglasiti svoje stavove. Agencija za statistiku je ta koja daje podatke. Pa svi naši izvještaji se baziraju na njoj. Što smo je formirali?

I ja bih volio i nisam namjerno, ponavljam po ko zna koji put, vama dao negativan odgovor, jer bih volio da dokažem da to kao institut funkcioniše, sprovođenje zaštitnih mjera na taj način. I daću sve od sebe, u smislu određenih dokaza, urgiranja kod nadzornih organa, da

pokušam da vam pomognem, da makar par mjeseci opteretimo ... i zbog vas, a i zbog ovoga o čemu ja govorim.

Profesor Ivanić, vjerovatno, ovdje najbolji poznavalac ekonomske teorije, i ne samo ovdje već i mnogo šire, njemu je posebno poznat izraz 'infant industry', odnosno industrija u razvoju. To je otprilike karakteristika za privrede slične našoj gdje se država ovako petlja, pa ta industrija nikad ne poraste ni odraste. Nemojte dozvoliti da naša privreda bude takva. Trpimo, ja znam da je teško i pozivam privrednike da se organizuju, to je njihov problem, i da budu glasni u svom zahtjevu šta ustvari hoće. Pominjao je gospodin Šaraba i uzgajivače svinja, pa evo, dijametralno dva stava uzgajivača svinja iz Federacije i RS-a. Jedni hoće punu stopu, drugi hoće kvote, odnosno bescarinski uvoz, pa dođu na sastanak pa se posvađaju, pa jedan kaže svaka čast. Ministar ne zna kako, kako artikulirati njihove zahtjeve? Pa kako? Nemojte. Ne znam, da pravi jednostavno, još jednom molim da se o svemu ovome dobro razmisli.

O vancarinskim barijerama koje ste spominjali, gospodine Šaraba, izvijestiću Vas da jako puno radimo na tome, napravili smo analizu, pričali smo s privrednicima u većim regionalnim centrima, čuli njihove probleme, identifikovali, bili ste svjedok kad sam konkretno rekao, u tom slučaju smo radili ... Gospodinu Dinkiću sam nedavno poslao pismo i taksativno naveo sve naše privredne subjekte koji imaju probleme, sve vrste roba i probleme s kojima se susreću. Pa vidjećemo kako će reagovati. Ako nema, ima i za to lijeka, ide diplomatska nota, ide prijavljivanjem CEFTA-i. Mi smo to već uradili, jer tamo ima jedna matrica, jedna baza podataka gdje se deponuju svi ti podaci, sve te vancarinske barijere. Je li to ikad iko prije uradio?

Gospodine Lijanoviću, evo naravno, nemate priliku govoriti ali nadam se da ćete se složiti sa mnom, Vi ste mi prvi rekli da Vam treba prodor na tursko tržište za određenu vrstu roba. Bez obzira na Sporazum o slobodnoj trgovini, Vi u Tursku niste mogli izvoziti meso, prerađevine mesa i mnoge druge poljoprivredne proizvode. Je li tako? Tako je. Pa sam iskoristio priliku nedavno na sastanku Ekonomske komisije sa ministrom ... unutrašnjih poslova Turske, koji je predsjednik tog dijela ove komisije, insistirao na tome da se otklone te barijere. Zašto? Zato što s Turskom mi imamo 2,37% pokrivenosti. Šta će nam Sporazum o slobodnoj trgovini? Tako moćna, tako moćna privreda, 15-a na svijetu, ako ne može malo kroz prste progledati BiH, onda ne treba nam taj sporazum. Insistirao na tome i uspio. I dali su nam ustupak koji nikad nikom nisu dali, ni ..., ni Sjevernom Kipru. I sad su otvorena vrata našim poljoprivrednicima za izvoz te vrste roba, a sam gospodin Lijanović je rekao da u mnogome sektor poljoprivrede to diže na noge. Tako se brani i tako se štiti domaća proizvodnja.

Vijeli ste koliko smo efikasni kad imamo instituciju koja radi kako radi, kad imamo pravo ... da rade kako rade. I u pravu ste, i daću sve od sebe u narednom periodu da potpišemo, makar s onim zemljama s kojima imamo najveći obim spoljnotrgovinske razmjene, sporazum ... To sam predložio ministru Dinkiću, gospodinu Pankreću i rekli su saglasnost dali. Međutim, mi moramo dio posla ovdje završiti, ovlastiti, certificirati određene laboratorije i reći - vi nama priznajte ove, mi ćemo vama ove; ako nećete, onda ćemo vidjeti kako ćemo.

Toliko. Gospodo, još jednom molim, molim da se ne usvoji ovaj zakon. Puno ćete problema napraviti BiH. Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, ministre Zirovjeviću.

Imamo još. Dakle, možemo mi otvoriti dijalošku formu sad sa ministrom, mi možemo otvoriti, ali mislim da to nije sad da mi rješavamo neke druge stvari, a ne govorimo o meritumu stvari. Dakle, mi govorimo o jednom vrlo ozbiljnom političkom potezu, političkoj odluci ovog doma vezano za ovaj zakon. Ja ne bih sad rješavao pojedinosti ... Ministar je raspoložen, dakle rekao je to, vi ste i zastupnik i direktor sa svim relevantnim gospodarstvenicima otvoriti priču na sve teme. Ja sam bar takvu poruku i tako i razumio.

Imamo zahtjev za diskusiju gospodina Zrne, pa onda profesora Neimarlije i gospođe Dušanke Majkić.

Izvolite, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja nisam ni mislio komunicirati ni sa ministrom, jer htio sam samo par stvari konstatirati i pozvati nas da konačno skinemo s dnevnog reda ovo što mi skraćeno zovemo Sporazum CEFTA jer meni se čini da su stavovi zakovani. Meni je drago što sam dva puta, i to sa guštom, slušao gospodina Zirojevića, zbog toga što sam konačno našao formu kako nazvati ovaj zakon. Ovo je jedan klasičan piratski zakon koji se sticajem najrazličitijih lobističkih postupaka našao u Parlamentu. Mi mimo bilo koje institucije, nadležne institucije, mislim, prije svega, na nadležno ministarstvo, na Vijeće ministara, znači mimo bilo koje institucije BiH i suprotno stavu ne samo potpisnica Sporazuma CEFTA-e nego kompletne međunarodne zajednice iskazan je taj stav preko njenih institucija i u i izvan BiH.

Mislim da je izlišno, nemam namjeru ovdje niti reklamirati sebe, niti svoj stav, niti svoje stajalište, mi smo to iskazali kao klub, mi ćemo ostati pri svome stavu. To sam mislio reći u početku, onda ne bismo, vjerovatno, mi kao mi ni otvarali raspravu koja jeste. Nije loše što se čulo i to što se čulo. Samo, ako je ovaj zakon ponuđen da bismo otvorili pitanje vlastitih nesposobnosti, onda mislim da ga nije trebalo otvarati. Ja vas pozivam, sve kolege, da stvarno ovu raspravu, jer mi svi pričamo samo sebi, ako možemo mijenjati stavove, ako nam treba i vremena za to, onda uzmimo vremena do sljedećeg zasjedanja našega doma, pa ako možemo skinuti ovu točku s dnevnog reda, sa zaključkom da nam treba još 15 dana. Ako je i to samo mogući izlaz iz današnje priče, onda predlažem i to. Ako nije, onda nemamo potrebe sebe dokazivati ni medijima ni ljudima koji ovdje sjede. Ja mislim da svi znamo, apsolutno svi znamo o čemu govorimo i da ćemo se svi za dva mjeseca, kao što je ministar napomenuo, upitati što smo radili.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Profesore Neimarlija, izvolite. Jeste li Vi tražili riječ? Profesore Neimarlija, Vi ste tražili riječ, izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Da, mislim da sam prozvan, je li?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, da. Izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Kolege delegati, gosti, profesor Zrno je iznio, evo, kada bi bilo moguće da se odgodi, međutim očigledno ne postoji mogućnost a ja sam evo poželio da kad bi postojala formalna mogućnost to što želim da kažem da to iskažem nakon izjašnjavanja, dakle da bih posvjedočio moju želju i ambiciju da reagiram načelno na neke od ovih diskusija koje su bile, a ne sa motivom ili motivacijom da bilo koga ubjeđujem u bilo šta. Ali pošto to formalno nije moguće a ne mogu doista oduprijeti se potrebi da reagiram na neke diskusije koje su izazvale kod mene doista potrebu da načelno reagiram i nemojte mi zamjeriti što ću nakon ove dosta duge i zamorne diskusije reagirati na tako jedan, na prvi pogled, uopćen način.

Ali, kada smo prošli put raspravljali o ovom zakonu u prvom čitanju, ja sam na neki način pledirao da preko ovog zakona ne licitiramo sa patriotizmom i mislim, mislio sam da smo se tu razumjeli. Držim da je, usprkos ovim našim razlikama, pozitivna strana ovog zakona što je zaoštrio, na neki način, i argumentaciju ali zaoštrio je i naše suočenje sa našim obavezama u najelementarnijem vidu do te mjere da mislim i sasvim uvažavam kao dobronamjerno pravo, i neki od cijenjenih kolega koji su preko odnosa našeg prema ovom zakonu odredili zapravo to naše poštivanje, čak i zakletve koju smo dali, odnosno načela demokratske procedure kao takve.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

HILMO NEIMARLIJA:

Govorim svima, govorim, žao mi je što, jedna stvar. Druga stvar, držim da je pozitivna strana, evo dakle i ove naše rasprave, pozitivna strana su istupi ministra, koga i ja sam uživao slušajući ga, koji vrlo angažirano učestvuje u svoj ovoj problematici i angažirano doprinosi tome da se suočimo sa zapravo razlozima, dakle s jedne strane šta je to demokratija, šta je demokratska procedura, šta je zadaća Parlamenta, šta je parlamentarna demokratija, i, s druge strane, odnosom između izvršne vlasti i parlamentarne vlasti. Doveo nas je u situaciju ..., dakle mene je doveo u situaciju da ne mogu da odolim potrebi da ne kažem šta je zadaća izvršne vlasti. Zadaća izvršne vlasti je da na zakonit način rješava svoje probleme, da nama nudi prijedloge zakonskih rješenja za probleme koje ovo društvo ima.

Ovaj piratski zakon – kako je okarakteriziran, spreman sam do određene mjere doista da se saglasim s takvom njegovom karakterizacijom – je iznuđeni zakon. Iznuđeno je njegovo donošenje u Parlamentu, zato što ga nije predložio onaj ko je trebao da ga predlaži. Trebalo je da ga predloži izvršna vlast koja je dužna da Parlamentu nudi zakonska rješenja za probleme koje ima ovo društvo naše. I tu se onda pojavljuje problem ovog odnosa legaliteta i legitimiteta, na koji sam doista prinuđen da reagiram.

Da ne postoji, molim vas oprostite mi što moram ovako da diskutiram, da ne postoji nikakav legalni osnov za ovaj zakon, ja bih unaprijed bio protiv njega i bio sam unaprijed protiv njega, ali su me uvjerali sa 23. članom Sporazuma CEFTA, sa ovim bis-om, da postoji legalni osnov za pokretanje zakonske inicijative ove vrste. Dakle, neka se ne preispituje naša, uz svo uvažavanje, nemam namjeru da polemiziram, ali dakle postoji legalni osnov. S druge strane, postoji vrlo legitiman zahtjev, legitiman zahtjev za reagiranje na nepravdu koja se čini našim građanima, koja se čini našim proizvođačima. Mi smo dužni da poštujemo norme, da poštujemo obaveze, da poštujemo međunarodne ugovore i da koristimo sve mogućnosti koje ti ugovori pružaju da bismo zaštitili naše društvo, naše građane, da bismo zaštitili našu proizvodnju. I u ovom slučaju ovo je dakle iznuđena reakcija Parlamenta, iznuđeno reagiranje na nešto što je neko drugi trebao da uradi.

Naravno, ministar je kazao 16 godina se nije radilo i ne može se preko noći završiti. Ali je očigledno ... da se nije moglo više čekati. Kod nas je Vijeće ministara, s razlogom znamo zašto se tako zove, zašto se ne zove vladom, znamo isto tako zašto se svugdje u svijetu vlade zovu vladama, zato što hoće da vladaju. Ovo je zakon na kojem se izostrava i trebalo bi da se izoštri odnos Parlamenta i izvršne vlasti. I držim da s te strane vrijednost ovoga zakona kao mogućeg dragocjenog iskustva da nam se više ne događa da Parlament mora svojim zakonskim inicijativama rješavati probleme ... koje ne rješava izvršna vlast a problemi su, između ostalog, ja vas molim da uvažite, ovdje sad iznosim potpuno subjektivno, dakle moje osjećanje povrijeđenosti sa onim što se radi našim ljudima, sa primjerima koje sam ja čuo ovdje u Parlamentu prošli puta od gospođe Majkić, kada je govorila o odnosu prema izvoznici piva koje se drži po mjesec dana i slušajući danas ovo što su kazali mesari kad oni izlaze šta se radi s njima.

Mi nemamo pravo da dozvolimo da se naše ljude maltretira u okolnostima u kojima mi objektivno, i prošli puta sam kazao, nismo mi ravnopravni sa Srbijom i sa Hrvatskom, nismo ravnopravni. I na tu neravnopravnost našu startnu, dakle dodaju se sve ove smicalice, svi ovi mehanizmi o neravnopravnosti koji se dodatno aktiviraju. Mi smo dužni da reagiramo na takve slučajeve. Ako izvršna vlast bi reagirala, onda očigledno preostaje samo reagiranje Parlamenta. Ali apeliram dakle, evo, na ministra čiji angažman u ovom slučaju veoma, veoma cijenim da uvaži činjenicu da je ovo zapravo obrnuti bio red poteza i da je Parlament bio prinuđen da preuzme ulogu institucije koja treba da nudi zakonska rješenja za probleme koji su očigledno legitimni i koji zahtijevaju legalno reagiranje.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Neimarlija.

Želi još netko riječ?

Profesor Ivanić. Izvolite.

MLADEN IVANIĆ:

Poštovane kolege, mi se zaista nalazimo u jednoj situaciji u kojoj dobar dio ljudi i oni koji su protiv zakona i oni koji su za zakon imaju argumentaciju. Činjenica je da mi imamo velik deficit, činjenica je da je naše tržište bitno za druge zemlje, ali one bi tako burno reagovala da im

to tržište nije bitno. Jako je bitno čim su tako brzo reagovale. Činjenica je da naši proizvođači nemaju takav pristup, mi se tek borimo i u nekim dijelovima poljoprivredne proizvodnje uspijevamo izići na tržište susjednih zemalja, a da ne govorimo o zemljama EU. I ja imam primjere ljudi koji se bave i imaju dobar izvoz pastrmke, i ne mogu da je izvezu, ili mogu da je izvezu zahvaljujući saradnji, istina i saradnji i sa Hrvatskom i Slovenijom, pa su ponekad dobivali njihove pečate, jer naše institucije još uvijek to nisu uradile na pravi način. Dakle, naše tržište je bitno, ne bi se ove druge zemlje uzbuđivale kada obim te trgovine ne bi bio tako velik.

Ovaj zakon taj problem neće riješiti. Neće riješiti jer jedino pravo rješenje za našu poljoprivredu su subvencije. Izdvajanje više novca za poljoprivredu. Nema drugog rješenja i ko god bude mislio da je trajno rješenje dizanje carine, griješi, nije. Al' kad nemate ništa, onda morate uraditi nešto. A nije ni bilo pokušaja previše da se uradi ni u prošlosti, pa ni u novije vrijeme. I uglavnom, dobar dio institucija to ostavi ministru, a ne može ministar sam. Nema šansi da on to sam uradi, pogotovo kad i politika subvencija nije na njegovom mjestu, kad kontrola nad pojedinim institucijama nije sva pod njim. Nego mi smo se igrali u jednom periodu velikih nezavisnih institucija i u ovom parlamentu su te tzv. nezavisne institucije dobivale pažnju i nikad nikom nisu odgovarale. Tobože, nama odgovaraju, a nemaju pravnu i izvršnu vlast i kad su jednom, sjećam se kad sam ja bio ministar, pokušali jedan dio institucija staviti pod određena ministarstva da se zna ko kome odgovara, to je maltene bio udar na samostalnost pojedinih institucija, a upitajmo se mi šta jedan dio tih institucija radi, tzv. nezavisnih. Veze nemamo šta radi, pojma nemamo šta radi. A oni su kao nezavisni, ali to je jedan dio tada međunarodnih institucija nama promovisao. Ali nešto se mora uraditi, zaista se nešto mora uraditi, jer u ovakvom vremenu u kome imamo, je li, ovo rješenje, ovo će proizvesti buru, to da i ja, koji ću glasati za zakon, hoću da znam, da sam svjestan da će izazvati buru. I to dobru buru, nimalo jednostavnu i mislim da će nam potrajati jedan period dok ne nađemo, ne dođemo do nekog razumnog, vjerovatno, krajnje razumnog rješenja. A jedan je od razloga zašto ću glasati je zato što ja neću da budem – izvinjavam se, ima većih katolika od pape – ako će tri partije koje čine većinu podržati ovaj zakon, a što bi ja iz partije koja je u manjini više vodio računa o posljedicama nego same te partije, između ostalog, i to vrlo direktno hoću da kažem, jer je očito ovo postalo i predmet političke igrarije, ne samo bitke za ljude i poziciju poljoprivrede, nego i dobre političke, političke igrarije. I molim,

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

MLADEN IVANIĆ:

Pa dobro, ja hoću, hoću sad da kažem. To znači, praktično, ako ćemo vrlo iskreno govoriti, unutar samog Savjeta ministara imamo i poziciju i opoziciju na ovom pitanju. A politički to treba da se zna i partije koje tako se odnose prema Savjetu ministara, koga podržavaju – ne očekujte da mi drugi treba da više vodimo računa o tome.

Toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa profesoru Ivanić.

Replika Ivo Miro Jović, pa Adem Ibrahimpašić.

IVO MIRO JOVIĆ:

Sasvim demokratsko pravo da čovjek glasuje po savjesti i procjeni da li je bolje za zemlju kad se jedan zakon usvaja, ne samo ovaj nego bilo koji drugi. Ako je ovdje uvaženi ministar, a u kontekstu što želim replicirati izaslaniku Ivaniću, ja mislim da je 11 400 artikala EU koji mogu slobodno se uvoziti u BiH bez carine: Hoćete li podržati zakon koji ću ja predložiti na sljedećoj sjednici o uvođenju carine na te proizvode?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Profesor Ivanić.

MLADEN IVANIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić, izvolite. Ispričavam se, ako može replika samo gospodin Ibrahimpašić. Napravio sam previd.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja se zahvaljujem.

Ovo što je Ivanić kazao ja podržavam, možda nisam jednu stvar dobro razumio, ali u cijelosti osim te stvari. Dakle, sve što mi hoćemo od izvršne vlasti jeste to da nam obezbijedi korektnu utakmicu na tržištu, korektnu. Ona sad ni blizu tog korektnog nije, a izvršna vlast, oprostite, Vi ste došli neki dan, ja nemam, evo kazat ću i to da ste na onom sastanku govorili isto kao što ja govorim ovdje, nikakve razlike nije bilo, sa privrednicima i iz jednog i iz drugog entiteta. I strašno mi se dopalo i znam ja da imate ograničenja, ali dopustite mi, moramo ovaj problem riješiti i ovo je jedan od načina, hajmo reći, neka je i ovakav, neka je onakav, on će riješiti ovaj problem. Dignut će se bura jedna koja će se završiti na kraju krajeva time da ćemo mi imati na ovom tržištu CEFTA-e korektnu utakmicu. I ... zbog tog ovo sve radimo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas da prije nego što date prijedlog ovog zakona na glasanje napravimo pauzu od pola sata.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobro, napraviti ćemo pauzu i molim ... da to bude pauza 45 minuta i da ručamo. Dakle, pauza je 45 minuta. U 2,15 nastavljamo raditi. U 2,15 pa ćemo onda i usuglašavanje.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas lijepo, nastaviti ćemo rad. Bila je malo duža stanka, novinari vrše svoj posao, moramo biti susretljivi i prema njihovom poslu. Zastali smo nakon što je gospođa Majkić zatražila stanku. A kako Poslovnik nalaže, gospođa Majkić će sada nama reći zbog čega je tražila stanku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja zahvaljujem na razumijevanju.

Dakle, ... zahtjev za pauzu mi je bio više zbog toga da se pokuša pronaći još neka mogućnost na osnovu onoga što smo čuli u dosadašnjoj raspravi na ovu temu, tako da mislim da više nema razloga za to i da možemo da glasamo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ovo je bio pokušaj da eventualno dođemo do nekih rješenja, da nam se ne dogodi to što će nam se eventualno dogoditi. Ja još nisam zaključio raspravu.

Pitam, smiju se kolege zastupnici iz jednog naroda, dobro bi bilo da se sva tri naroda smiju u Domu naroda. Evo, sad smo dobili jedan kolektivni osmijeh.

Sad ćemo preći na izjašnjavanje. Zaključujem raspravu. Preći ćemo na izjašnjavanje o Prijedlogu zakona o zaštiti domaće proizvodnje unutar Sporazuma CEFTA.

Tko je „za“ ovaj zakon?

Tri, četiri, entitetska većina postoji i u jednom i u drugom dijelu, krilu.

Tko je „protiv“ ovog zakona?

Evo, konstatiram da je pet glasova „protiv“.

Ima li netko „suzdržan“?

I da je devet glasova ... „za“ i da postoji entitetska većina i u Federaciji i u RS-u.

Unatoč protivljenju, dakle pet hrvatskih glasova, ovaj zakon je prošao.

Zaključit ću prije prelaska na sljedeću točku i reći ću ovom domu: žalostan sam što je prošao ovaj zakon. Ako visoki predstavnik ne ukloni ovaj zakon iz pravnog sustava BiH, nakon objave ovoga zakona, iskoristit ću svoje ovlasti i podvrgnuti ovaj zakon ocjeni ustavnosti Ustavnom sudu. ... Dakle, to je jedino što ja mogu uraditi kao protest protiv usvajanja ovakvog zakona, koji je štetan, ne samo za članice CEFTA-e, ne samo za susjedne zemlje, nego za BiH ponajviše, a vrijeme će pokazati ko je u pravu.

Preći ćemo sada na točku 13. jer smo točku 12. apsolvirali ... nakon točke 3. Dakle, upozorava me gospođa Majkić, to smo tako i trebali napraviti, mi imamo, imali smo potrebu usuglasiti u Kolegiju, jer nismo imali entitetsku podršku na dvije stvari, jedan je drugi amandman gospodina Rančića na Zakon o Graničnoj policiji. Nemamo suglasnosti u Kolegiju pa ćemo pristupiti glasovanju u drugom krugu.

Tko je „za“ ovaj amandman, Amandman II. gospodina Rančića?

To je 10 glasova „za“ iz Federacije.

Tko je „protiv“ ovog amandmana?

„Protiv“ ovog amandmana je tri glasa.

Nema dakle dvije trećine iz drugog entiteta, Amandman II. gospodina Rančića je prošao jer su „suzdržana“ dva glasa u RS-u.

To je jedna potreba glasovanja u drugom krugu. Druga potreba izjašnjavanja našeg u drugom krugu je, samo malo, sad ćemo se izjasniti o Zakonu o Graničnoj policiji s prihvaćenim amandmanima.

Tko je „za“?

To je 10, 11 i 3, 14, 15.

„Protiv“? Nema.

„Suzdržanih“? Nema.

Dakle, sa 15 glasova „za“ smo primili, prihvatili Zakon o Graničnoj policiji.

To što je prihvaćeno, Joviću, to je sastavni dio zakona. Dakle, prihvatili smo Zakon o Graničnoj policiji.

I imat ćemo sad izjašnjavanje u drugom krugu o Prijedlogu zakona o fiskalnim kasama.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Kod Granične policije.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Tako je, još jedna dopuna, dakle po jedan predstavnik kluba u Povjerenstvu za usuglašavanje različitih tekstova u Zastupničkom i u Domu naroda. Idemo redom, Klub Bošnjaka koga predlaže za usuglašavanje?

_____(?)
Hazima Rančića.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Rančić Hazim, eto njegovi amandmani, pa neka se bori. Klub Hrvata?

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Jović.
Klub Srba?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospodin Ljubičić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Ljubičić. Dakle, za usuglašavanje: Rančić, Jović i Ljubičić. Sad smo valjda apsolvirali do kraja ovu točku dnevnoga reda.

I preći ćemo na drugi krug glasovanja vezano za Prijedlog zakona o fiskalnim kasama. Nismo imali entitetsku podršku, nismo postigli suglasnost u Kolegiju i pristupamo izjašnjavanju o Prijedlogu zakona o fiskalnim kasama.

Tko je „za“ ovaj zakon? Glasujemo o Zakonu o fiskalnim kasama.

To je 10, 11 glasova „za“.

Tko je „protiv“ ovog zakona?

„Protiv“ zakona je više, dakle dvije trećine entitetskih glasova iz RS-a, i ovaj zakon nije prošao.

Sad prelazimo na točku 13. to je:

Ad. 13. Prijedlog zakona o javnim nabavkama (prvo čitanje)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je prihvatilo načela ovog predloženog zakona. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon i u drugom čitanju, s 33 amandmana.

Ja otvaram raspravu. Dakle, ovaj zakon raspravljamo o načelima, nećemo o pojedinostima. Da, otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kao što vidite, Komisija je jednoglasno prihvatila principe ovog zakona. Ali ja želim zaista ovo sad kao član ove komisije, mimo ovog stava i mišljenja, želim da kažem nekoliko stvari koje su vezane za same principe zakona. Dakle, mi smo ozbiljno analizirali ovaj zakon s obzirom da znamo koliko nam je godina trebalo da radimo po jednom lošem zakonu, koliko je

problema na njemu bilo, koliko zaključaka je bilo ovog doma da se taj zakon što prije popravi. Ja želim, s obzirom ... na kompleksnost ove materije, ja želim nekoliko opservacija samo na ovu temu.

Prva moja primjedba – dakle, iako kažem da ću glasati o principima zakona – prva primjedba je da je novi tekst zakona i dalje nejasan, neprecizan kao i postojeći zakon. Pojedini članovi i rečenice su toliko dugačke i nepovezane, npr. član 9. stav (1), izbrojala sam, nije mi bilo dosadno, pa izbrojala 60 riječi. Takođe, u istom članu u tački f) definiše se nabavka finansijskih usluga za kupovinu nekretnina – podliježe primjeni ovog zakona. Nije, ne znamo, ustvari, ostaje dilema da li to znači da treba provesti postupak nabavke ... dobijanje kreditnih sredstava od komercijalne banke, a od Svjetske banke ili neke druge međunarodne organizacije ne treba.

Druga stvar koja je, čini nam se, značajna i da je ispuštena i vezana je za koncesione ugovore i ugovore o javnom i privatnom partnerstvu ... koji bi trebali da su pridodati u tom zakonu. Dakle, iz poznatih razloga, koncesioni ugovori koji su prema postojećem zakonu izuzeti od primjene zakona i u tekstu novog zakona su takođe izostavljeni. Takođe, predmeti izuzeća trebaju biti i ugovori o javnom i privatnom partnerstvu, jer se radi o obliku saradnje javnog i privatnog sektora koji se realizuje udruživanjem resursa, kapitala i stručnih znanja radi zadovoljenja javnih potreba. Ova oblast u RS je uređena posebnim zakonom koji se zove 'Zakon o javnom i privatnom partnerstvu'.

Treća stvar koja je onako simptomatična je da su redovni i skraćeni rokovi izuzetno povećani, a mi smatramo da su trebali ostati na istom nivou, na nivou kao što je postojeći zakon, to je vezano za član 36. i 37. Prijedloga zakona. Stav naš je da minimalni rokovi za prijem ponude trebaju odražavati realno vrijeme koje je potrebno ponuđaču da bi dostavio ponudu. Period od 28 da, ili 40 dana je sasvim objektivni rok za dostavljanje ponuda u zavisnosti od vrijednosti nabavke, jer pruža dosta vremena da bi ponuđač dostavio ponudu. Primjedba da su postojećim zakonom dati najkraći rokovi za prijem ponuda u odnosu na EU nije suštinske prirode i ne predstavlja bitno odstupanje od direktiva, pa je potrebno, smatramo da je potrebno zadržati postojeće rokove.

Provedeno prethodno informativno obavješćavanje? Trebalo je da se skрати rokove za prijem ponude maksimalno 10 dana, jer ovim postojećim rješenjem nabavke veće vrijednosti će imati kraći rok za prijem ponude od nabavki vrijednosti npr. 60 hiljada maraka, što je apsurdno i apsolutno je uzimalo u obzir realno potrebno vrijeme za pripremu i dostavljanje ponude.

Treća stvar koju želim da istaknem je pitanje: Gdje se objavljuju obavješćenja o nabavci? Dakle smatramo da umjesto u „Službenom glasniku“ treba da se objavljuju na internet stranici Agencije za javne nabavke. Jer treba čekati objavljivanje u „Službenom glasniku“, znamo da trebamo čekati osam dana, a ... taj čin nas košta oko 500 maraka i znamo da su većina ugovornih organa protiv toga.

I još jedna stavka koja je posljednja, ... dakle ... samo po redoslijedu ali i ne po sadržaju, koja je možda i ključna stavka koja će opredijeliti nas koji dolazimo iz RS da li ćemo u drugom čitanju glasati za ovaj zakon. Znači, tražili smo dva amandmana koji nisu prihvaćeni na Predstavničkom domu, a to je za nas ključno. Da, zahtjev je da zakon ostane i da bude znači na

nivou BiH, a da institucije za provođenje zakona, dakle Agencija za javne nabavke i Kancelarija za razmatranje žalbi, trebaju biti u nadležnosti entiteta, dakle institucije koje su u članu 78. i 79. Prijedloga zakona.

Šta je obrazloženje za to? Osnovni razlog zbog kojeg tražimo uspostavljanje Agencije za javne nabavke i Kancelarije za razmatranje žalbi na entitetskom nivou su obezbjeđenje dosljednog provođenja ustavnih i zakonskih nadležnosti entiteta u oblasti regulisanja odnosa i obezbjeđenje finansijskog suvereniteta entiteta. Naime, za RS je potpuno neprihvatljivo da organi na nivou BiH kao države odlučuju o načinu utroška finansijskih sredstava entiteta, dakle entitetskih uprava, upravnih organizacija, javnih preduzeća i drugih subjekata iz člana 3. ovog zakona, pa i o njihovim pravama i obavezama u ovoj oblasti, uključujući i novčane i druge sankcije u vezi sa primjenom zakona, a da odgovornost za ukupno stanje u ovim organima i organizacijama shodno Ustavu RS i drugim pozitivnim propisima RS snosi entitet RS.

Dakle, ova dva amandmana će biti ključna. Dakle, u ovom momentu mi ćemo prihvatiti principe ovog zakona, ali ćemo znači djelovati amandmanski i, ukoliko ta dva amandmana ne bi bila prihvaćena, mi ne bi mogli podržati u drugom čitanju Prijedlog zakona o javnim nabavkama.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dobro, sad smo već malo ušli u raspravu o pojedinostima. Ovo je prvo čitanje o načelima. A kad bude amandmanska faza, vidjet ćemo šta će tko predložiti i šta će tko prihvatiti.

Tko želi dalje riječ? Gospođa Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Ma, ne mogu vjerujte da ne reagiram na ovo što je rekla gospođa Dušanka Majkić, jer ... radi se o suviše ozbiljnoj stvari. Mi imamo situaciju da imamo Zakon o javnim nabavkama koji je pretrpio niz izmjena, a donesen je na nivou države. Gospođa Majkić je kao predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet stalno u ovom parlamentu ponavljala da taj zakon nije dobar, da ga ne treba mijenjati nego da treba donijeti novi zakon. Evo urađen je novi zakon koji je u skladu sa preporukama EU, novi zakon koji BiH treba da povede naprijed, da procedure javnih nabavki usavršimo i da ih uskladimo sa procedurama koje vladaju u zemljama EU. Znači, da taj proces bude što transparentniji i u skladu sa zakonom. I sad ona nas vraća unazad. Znači, Agencija za javne nabavke koja postoji na nivou države i Ured za razmatranje žalbi koji postoje ne nivou države: ukoliko ne budu stavljeni na nivoe entiteta, da oni neće prihvatiti taj zakon. Vjerujte, po meni je onda ovo sizifov posao, sve ovo što je urađeno. ... Ja ne znam kako ćemo mi onda iz ovoga izaći, jer mi ne znam kako bismo prihvatili da se vratimo korak nazad, ne korak nazad, nego to je stotine koraka nazad.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Molim vas o načelim raspravljamo. Ima li potrebu još netko da uzme riječ u prvom čitanju? Ako nema, zaključujem raspravu.

Ali stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o javnim nabavkama, u prvom čitanju.
 Tko je „za“ Prijedlog zakona, ovakav kakav je u prvom čitanju?
 Konstatiram da smo ga jednoglasno prihvatili, u prvom čitanju. Očekujem da će tako biti i u drugom.

Prelazimo na točku 14.

Ad. 14. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji (prvo čitanje)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Povjerenstvo je prihvatilo načela predloženog zakona i predložilo jedan zaključak.
 Dajem riječ gospođi Almi Čolo.

ALMA ČOLO
 /mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Niste me pratili, predložio sam joj, rekao sam da ima i jedan zaključak. Izjasnit ćemo se o ovom zakonu u prvom čitanju, pa onda o zaključku.

Želi još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o konkurenciji, u prvom čitanju.
 Tko je „za“?
 Ima li netko „protiv“? Nema nitko.
 Svi jednoglasno smo prihvatili ovaj zakon, u prvom čitanju.

Prijedlog zaključka je sljedeći:

'Budući da Zastupnički dom Parlamentarne skupštine još nije okončao proceduru usvajanja Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konkurenciji, produžava se amandmanska faza za ovaj prijedlog zakona do 48 sati prije održavanja sjednice Povjerenstva na kojoj će biti razmatran.'

Molim da se izjasnimo i o prijedlogu ovog zaključka.
 Tko je „za“?
 Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili sa 14 glasova, jer jednog kolege nema, prijedlog i ovoga zaključka.

Prelazimo na točku 15.

Ad. 15. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Ustavnopravnog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo načela predloženog zakona. Zastupnički dom je prihvatio ovaj zakon u prvom čitanju.

Ja otvaram raspravu. Tko traži riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje prijedlog ovog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“?

„Protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno od svih nazočnih prihvatili prijedlog ovog zakona u prvom čitanju.

Točka 16. je:

Ad. 16. Prijedlog revidirane strategije BiH za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma – prijedlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste prvo materijal Ministarstva za ljudska prava ..., dug mu je naziv. Također ste dobili Mišljenje Zajedničkog povjerenstva za ljudska prava itd. Povjerenstvo je usvojilo Prijedlog revidirane strategije sa usuglašenim zaključkom. Zastupnički dom je usvojio prijedlog ove revidirane strategije.

Ima li potrebe gospodin Koprivica koji je ovlašten u ime Zajedničkog povjerenstva reći nešto na Domu? Ako ima potrebe, uzmite riječ; ako nemate, otvorit ćemo raspravu.

Otvaram raspravu. Izvolite, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prvo želim na početku da kažem da je Predstavnički dom usvojio ovu revidiranu strategiju zbog toga što nije bilo dovoljno glasova „protiv“ iz RS-a. Takođe želim da obavijestim ovaj dom da predstavnici srpskog naroda su nezadovoljni ovim dokumentom koji nam je ponudilo Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice i tumačimo ga kao već viđen pokušaj bošnjačkih političkih partija da riješe pitanje isključivo bošnjačkih izbjeglica. Smatramo da je to rijedak primjer uske, nacionalne uskogrudosti.

Dakle, ... ova strategija je odmah po njenom objavljivanju, znamo da je prošla mnogo stepenica, vraćana je u Savjetu ministara, da je vraćana u Predstavničkom domu i, evo, nekako se dovukla u Dom naroda i da ne znam mnogo ljudi, ako uopšte nekog znam ... koji su povjerovali

da ona nešto može popraviti ili napraviti. Dakle, veliki broj udruženja izbjeglih i raseljenih lica su imali primjedbe na ovu strategiju.

Prva primjedba je da ova revidirana strategija favorizuje samo povratak, a druga dva ravnopravna rješenja koja postoje u Aneksu VII. (to je kompenzacija ili zamjena i pravična nadoknada) su stavljene na marginu, gotovo, pojavljuju se u naznakama. Dakle, ova revidirana strategija BiH za provođenje Aneksa VII. sistematski govori samo o povratku, a o pravičnoj naknadi i kompenzaciji stidljivo i bojažljivo, više u pokušaju da čitaoca zbuni time da kaže, evo, i to je stavljeno, ali u stvari od toga nema ništa.

Dakle, bila je obaveza kreatora ove strategije da se i druga dva rješenja obrade, čime bi omogućio onima koji žele da vrše zamjenu svoje imovine ili da za svoju imovinu dobiju odgovarajuću naknadu da to uradi. A šta se dogodilo? Svjedoci smo da su mnoge legalizovane zamjene poništene i mnoge porodice su ostale bez ičega. Jedni su dobili dvije kuće, a drugi su ostali bez ičega. Zato je eksciplitan zahtjev tih ljudi da se zakonski omogući zamjena a dosadašnje zamjene da se legalizuju.

Treća mogućnost rješavanja problema izbjeglih i raseljenih lica u skladu sa Aneksom VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma je pravična nadoknada. I nju je potrebno zakonski riješiti i obraditi kao i povratak. Ovakvo rješenje putem pravične nadoknade je interes svih građana ove zemlje. Veliki broj ljudi je započeo život u novim sredinama, treba im pomoći da nastave da žive tamo.

Rješenje ovog problema bilo bi prevaziđeno formiranjem imovinskog fonda za pravičnu nadoknadu uništene imovine. To bi recimo u RS-u bilo rješenje za 80.000 srpskih izbjeglica koji su došli sa prostora Federacije. Predstavnici Udruženja Srba izbjeglih iz Hrvatske se žale da vlast gotovo ne misli na njih i citiram jednog od predsjednika tih udruženja koji kaže: 'Odgovorno tvrdim da su izbjegli Srbi iz Hrvatske najobespravljenija kategorija ljudi među svim izbjelim i raseljenim, jer se nad njima vrše najrazličitije diskriminacije, kako u Hrvatskoj tako i u BiH.' Privatna imovina u Hrvatskoj teško je dostupna, a stanovi i stanarsko pravo nikako, a time se krši Aneks VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma gdje se kaže da je to imovinsko pravo u Hrvatskoj za oko 60.000 srpskih stanova koji su tamo ostali, a u BiH je oko 97% njih vratila.

Podsjećam na ono što je rekao Valter Kalin, generalni sekretar UN-a za izbjeglice, po završetku prošlogodišnje posjete BiH, koji je rekao da BiH mora na ravnopravan način rješavati i sprovoditi i povratak i ostanak kao trajno rješenje za ovu zemlju.

Na kraju, dakle želim da ponudim Domu tri zaključka.

Prvi je: 'Da se Prijedlog revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma vrati predlagачu na doradu i da obuhvati ovo što je ispustio, što je imao priliku da napiše u tim procedurama vraćanja – nazad Ministarstvu.'

Pod dva: 'Da se doradom, pored prava na povratak, obuhvati i pravo na rješavanje stambenih pitanja raseljenih lica kao i pravo na naknadu štete za rješavanje stambenog pitanja lica koja se ne mogu ili ne žele vratiti u prijeratno mjesto boravka, a imovinu nisu zamijenili niti prodali i da se završi taj posao u roku od dva mjeseca od prijema zaključka.'

I treći: 'Zadužuje se Savjet ministara BiH da u roku od šest mjeseci pripremi *Prijedlog zakona o Fondu za pravičnu nadoknadu uništene imovine u BiH* i isti dostavi u parlamentarnu proceduru.'

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala, gospođo Majkić.
Gospodin Šaraba.

HILMO NEIMARLIJA
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispričavam se, gospodine Šaraba, prednost ima replika.

HILMO NEIMARLIJA:

U diskusiji povodom ove strategije, uvažena gospođa Majkić je iznova pribjegla jednoj karakterizaciji akata koji nam dolaze iz Vijeća ministara, koja je karakteristična za sada samo za nju. Naime, da prijedloge dokumenata koji dolaze iz pojedinih ministarstava karakterizira etnički, imajući u vidu koje je nacionalnosti ministar na čelu tog ministarstva, što je apsolutno neprihvatljivo i u nekoliko navrata se reagiralo povodom takvih karakterizacija prijedloga zakonskih akata i drugih akata koji su dolazili iz Ministarstva sigurnosti. I, ja doista ne znam da je još neko od kolega delegata uopće pribjegavao takvom karakteriziranju dokumenata koji nam dolaze iz Vijeća ministara kao što to čini gospođa Majkić sada ponovno, zato što je na čelu Ministarstva u ovom slučaju Bošnjak, dakle i materijal odmah se etnički boji i karakterizira i prema njemu se automatski pravi nekakav isključivo etnički, a ne politički problem, ..., državnički, da kažem, odnos. I mislim da to nije zaista dobro i da nije uopće dobro za karakter rasprava koje mi ovdje vodimo i karakter našeg odnosa prema dokumentima koje dobivamo iz Vijeća ministara. To ne odgovara jednostavno istini da nama ne dolaze prijedlozi ministara, nego nam dolaze akti iz Vijeća ministara. Znamo kuda bi nas to odvelo. S jedne strane, ako bi to postao manir, ako bi i drugi prihvatili tu vrstu odnosa prema dokumentima, koji ne odgovara jednostavno stvarnosti kao takvoj ...

I dalje, moja replika je i na drugi stav o tome da su ovdje neravnopravno tretirani povratak i kompenzacija, zapravo i osiguranje povratka i materijalna naknada ili kompenzacija. Tekstualno nije stidljivo ipak provučeno ovo pitanje, kako je to gospođa Majkić okarakterizirala, u tekstu ove strategije. Pitanje kompenzacije nije stidljivo nego je vrlo razložno i pregledno predstavljana i ta mogućnost odnosa prema i rješavanju problema raseljenih i izbjeglih, ali je gospođa Majkić iznijela, mislim, jednu stvar koja objektivno ne stoji i držim da gospođa Majkić nije imala namjeru da nas vrijeđa, ali mislim da tako kao čitaoci ovog dokumenta i kao Dejtonskog sporazuma – pa po Dejtonskom sporazumu nisu ravnopravni povratak i materijalna kompenzacija i ovdje u ovoj strategiji se to jasno razgraničava. I dakle, mislim, nije red ako nam se kao kolegama delegatima ako se traži zapravo da ne vjerujemo svojim vlastitim očima, da ne vjerujemo svom znanju, elementarnom znanju, recimo, Dejtonskog mirovnog sporazuma i njegovog sadržaja. Dakle, nisu ravnopravni. I, treba da razgovaramo, treba da razmatramo ovu strategiju, imajući u vidu predložene mjere, predložene aktivnosti, akcije, sve što treba da se radi

oko povratka i oko rješavanja, je li, ovog pitanja kompenzacije, ali povratak je obaveza, a kompenzacija je, vidimo i po tumačenju OHR-a, zna se kako se tretira – kao zadana mogućnost koju treba realizirati čim se steknu uvjeti.

Stoga, dakle izražavam sa svoje strane neslaganje i očekujem da gospođa Majkić uvaži moje nezadovoljstvo o njezinim ovim etničkim karakteriziranjima akata koji nam dolaze iz Vijeća ministara, s jedne strane, dok, s druge strane, vodi računa o tome da smo mi ipak obavezni da znamo ove stvari, da smo sposobni da ih razlikujemo, brate.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Neimarlija.

Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani gospodine Neimarlija, ja želim da Vas podsjetim da se mi nalazimo u Domu naroda i da smo svi ovdje zato da štitimo narod, interese naroda iz koga dolazimo. Ja pretpostavljam da Vam je to jasno.

Drugi razlog, znači moja je obaveza da vidim kako se različita rješenja dotiču naroda iz koga ja dolazim. Nemojte me prisiljavati da ja moram pitati Vas, prije nego što izađem ovdje, da li to odgovara ili ne odgovara mom narodu. Dakle, ja kažem da u konsultacijama sa ljudima i u razgovorima, znači u redovnoj komunikaciji s ljudima, ja kažem da to ne odgovara interesima srpskog naroda. I nemojte me tjerati da ja govorim nešto drugo. Dakle, ja sam ovdje da štitim interese naroda iz koga dolazim i ja ću to činiti veoma zdušno sve dok sam ovdje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Replika na repliku, profesor Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

... uopće doveo u pitanje pravo i obavezu gospođe Majkić da štiti, da zastupa i štiti interese srpskog naroda, mislim da nisam nijednom riječju. Volio bih da me se razuvjeri ako jesam i ako mi se to mogne dokazati. Međutim, ako treba, evo svi smo čuli, ne moram dokazivati da je gospođa Majkić krenula u svojoj diskusiji sa konstatacijom da ova strategija odgovara samo bošnjačkim povratnicima, ne sa tvrdnjom da li ona odgovara ili ne odgovara, zapravo sa tvrdnjom da ne odgovara, recimo, srpskim povratnicima, izbjeglicama ili raseljenim licima, nego da odgovara isključivo bošnjačkim. I preko toga je okarakterizirala dokumenat kao dokumenat bošnjačkog karaktera.

Dakle, nisam ničim doveo u pitanje pravo, naprotiv i obavezu. Međutim, gospođa Majkić nije govorila o tome kako su ovom strategijom ugrožena prava Srba, srpskih povratnika, raseljenih i izbjeglica, nego kako je ova strategija napravljena da bi, valjda, kao nagodila samo bošnjačkim izbjeglicama.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa profesoru Neimarliji.
Replika, gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Pa, ja sam htio samo gospodinu Neimarliji skrenuti pažnju na nekoliko činjenica koje su nepobitne.

Kao što je poznato i on je član Ustavnopravne komisije, u kojoj sam takođe i ja od prvog dana od konstituisanja te komisije, i mi smo na jednoj od tih prvih sjednica pomenute komisije, Ustavnopravne komisije Doma naroda, imali jedan zaključak koji se tiče upravo ovog dijela vezano za pravičnu naknadu uništene imovine u toku rata u BiH. I taj zaključak je ključni, po meni, koji je gospođa Majkić predložila u smislu dopune ove revidirane strategije. Mislim da ... u procedurama koje smo u postupku koji smo imali na sjednicama na Ustavnopravnoj komisiji više puta smo tražili i dobijali određena obavještenja, kako od Ministarstva finansija i trezora, tako i od nekih drugih institucija u BiH, i mislim da je ovaj prijedlog u vidu zaključka koji je dala gospođa Majkić sasvim opravdan.

Kolega Neimarlija, Vi ste bili na sjednicama Ustavnopravne komisije i mi smo zaista po tom pitanju bezbroj puta donosili odgovarajuće zaključke i mislim da nemate niti jednog jedinog razloga da osporavata takav jedan zaključak, jer mislim da bi upravo on riješio mnoga pitanja koja su ovdje navedena kada je riječ o ovoj strategiji a koja su, kako u ovom dosadašnjem postupku na Komisiji za ljudska prava, tako i u postupku pred ministarstvom koje je predlagač ove strategija, bila jednostavno zapostavljena. Znači, jedno od ključnih krucijalnih pitanja koja su bitna da bi ova strategija bila potpuna: znači, ne samo pravo na povratak nego pravo i na ostanak, odnosno pravo na pravičnu nadoknadu u ratu uništene imovine. To su tri bitna i ključna momenta koja ova strategija jednostavno mora sadržavati da bi bila prihvatljiva.

Eto toliko, ja zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Molim vas, mi smo u dva navrata pred Komisijom za ljudska prava raspravljali o ovoj strategiji. Ja mogu reći da je ova strategija usklađena sa Aneksom VII. koji se odnosi na izbjeglice i raseljene osobe. I ovdje u ovoj strategiji na strani 25. Ministarstvo se odredilo oko pitanja naknada štete i kompenzacija. Međutim, ovdje je pokušano i na Komisiji za ljudska prava da se određene osobe stave u istu ravan kao izbjeglice i raseljene osobe. Aneks VII. kaže da se izbjeglice i raseljene osobe imaju pravo vratiti u mjesta svog prijeratnog življenja i da su strane dužne da im omoguće harmoničnu reintegraciju. Znači, da im omoguće uvjete za normalan život. Isto tako, osobe koje su izbjegle i raseljene i koje ne mogu da se vrate u mjesta prijeratnog življenja, imaju pravo na pravičnu naknadu.

Međutim, poslanici iz RS-a i delegati iz RS-a su i na Komisiji pokušali da u istu ravan stave osobe koje žele da se vrate u mjesto prijeratnog življenja i koje ne mogu iz objektivnih razloga i one koje su slobodno izabrali da žive na području na kojem se sada nalaze a nisu živjeli od 1991., odnosno 1992. godine, i da treba formirati jedan fond iz kojeg će se pomagati svi isto, podjednako, znači i oni koji žele da se vrate. Aneks VII. podupire povratak i znači te osobe trebe poduprijeti u želji njihovoj da se vrate i da im se omogući život u prijeratnim mjestima boravka. I, znači, onima kojima nije moguće vratiti imovinu, da se iz tog fonda finansiraju, daju se odgovarajuće kompenzacije, kao i oni koji su slobodno izabrali da žive u Banja Luci, i neće da se vrate u Sarajevo ili, ne znam, odakle su otišli, i da i njima treba tamo omogućiti i napraviti im kuću u Banja Luci iz tih istih sredstava, što Aneks VII. u istu ravan nije stavio takve osobe. Dejtonski mirovni sporazum garantira slobodan izbor prebivališta, odnosno boravišta. Svako ima pravo da živi gdje hoće, ali ne može se izjednačavati neko ko je izabrao da živi na jednom mjestu a ima mogućnost da se vrati u prijeratno mjesto života i kome je vraćena imovina ili mu se može kompenzirati imovina kao onaj koji ne može da se vrati u svoje mjesto prijeratnog življenja. I to je problem ove strategije.

Ja mislim da je Ministarstvo u potpunosti ispoštovalo i Aneks VII. i Dejtonski mirovni sporazum i sve međunarodne dokumente koji se odnose na status izbjeglica i raseljenih osoba, a što neko sada hoće da tu provuče i neku treću kategoriju, koja se ne može podupirati budžetskim sredstvima, to je druga stvar.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodo Čolo.
 Tko želi dalje riječ?
 Replika, Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA
 /nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Diskusija, ispričavam se. Izvolite, gospodine Šaraba, odavno čekate.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, svoj odnos dijela prema ovome dokumentu iznio sam jutros kroz delegatsko pitanje koje sam postavio a iz kojeg jasno proizilazi da postoji jedan broj lica koji nije zadovoljan djelimično ovom strategijom iz jednog osnovnog razloga što ona ne tretira ravnopravno ona prava koja treba da tretira, odnosno što nije obradila na kvalitetan način i pravo na ostanak koje, ipak, treba da se kvalitetnije i bolje obradi ovim dokumentom nego što je to učinjeno.

Ovo je jedan obiman dokument iz koga možemo da saznamo i neke značajne podatke. Dakle, činjenica je da je u BiH vraćeno 99% od ukupne imovine, i to je jako značajno. To je onaj podatak koji nama daje puno pravo da ga istaknemo u razgovoru sa predstavnicima međunarodne zajednice i sa bilo kim drugim ko govori o izbjeglim licima i o rješavanju oduzete imovine. Dakle, to je jedan podatak koji zaslužuje pažnju, kao i činjenica da u BiH postoji

41.000 porodica koji su u statusu raseljenih lica, i za mene najznačajniji podatak u ovome dokumentu: a to je da 3.000 lica u BiH živi u kolektivnim centrima. I to je jako poražavajući podatak da 13 ili 14 godina poslije Dejtonskog mirovnog sporazuma mi imamo ljude koji žive u izuzetno teškim i složenim uslovima. I, jednim dijelom smatram da je i nedostatak ovoga dokumenta to što nije jasno i precizno definisao rok do kada se kolektivni centri u BiH moraju raspustiti. Mislim da to treba da bude obaveza svih, prioritetna obaveza i Ministarstva za izbjeglice i raseljena lica BiH i entitetskih ministarstava i nadležnih lokalnih zajednica koje su u prilici i mogućnosti djelovati da se raspuste kolektivni centri zato što ljudi koji žive u tim kolektivnim centrima zaista zaslužuju bolje i humanije uslove života nego što su oni u kojima trenutno žive.

Dakle, u BiH je činjenica da postoje i lica koja se ne mogu vratiti u svoje domove iz objektivnih razloga, zato što im je imovina ili potpuno uništena, ili zato što nedostaje osnovna infrastruktura, ili zato što postoji nemogućnost ostvarenja njihovih osnovnih prava iz socijalnog i zdravstvenog osiguranja i socijalnog osiguranja i zdravstvene zaštiti, i upravo tim ljudima se treba pokloniti posebna pažnja. I smatram da ovaj dokument treba ići u pravcu da se dopuni sa onim dijelom koji se tiče upravo tih ljudi koji žele ostati, kao i da se jasno i precizno definiše rok u kome će se ukinuti kolektivni centri i ljudima koji, da ponovim još jednom, žive u njima omoguće daleko bolji i humaniji uslovi života.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Šarabi.
Gospodin Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Gospodo predsjedavajući, kolegice i kolege delegati, članovi Savjeta ministara, ostali uvaženi gosti, ja ću svoju diskusiju početi sa jednom rečenicom koju sam malo, evo, prepisao iz ove strategije, na strani 14., podnaslov: 'Potreba za lokalnom integracijom', dio je rečenice: 'Od ukupnog broja raseljenih osoba, jedna četvrtina se ekscipitno izjasnila da se ne želi vratiti u svoje prethodno prebivalište. Najveći broj ... raseljenih koji su se izjasnili na ovakav način su u RS-u a prije', evo sada je ovo moj dio komentara, nesrećnih sukoba živjeli su na prostoru sadašnje Federacije BiH. Takvih je, to stoji podatak u ovoj strategiji, 7.300 porodica ili ukupno oko 23.000 osoba. Siguran sam da oni svi imaju svoje razloge zbog kojih se ne žele vratiti u prethodno mjesto življenja. Neki od tih razloga su i meni sigurno poznati, međutim ja ne želim danas o tim razlozima uopšte govoriti, ali ću reći nešto drugo. Znači, zato što ne želim govoriti o ovim razlozima, reći ću nešto drugo. Lično mislim da bi se trebalo dobro zamisliti i upitati zašto je ovakav stav kod ovolikog broja osoba i nakon 14 godina nakon završetka sukoba u BiH, zašto je takav stav i dan-danas prisutan. Neko bi se o tome trebao dobro i debelo zapitati.

Uzimajući u obzir razloge tih osoba zbog kojih su se odlučili za drugo mjesto življenja, uzimajući u obzir Dejtonski mirovni sporazum, Aneks VII., o kome smo evo danas dijelom govorili, i govorili smo puno o njemu i na ovoj komisiji koju spominjemo, znači Komisija za ljudska prava, uzimajući u obzir i druge međunarodne konvencije koje definišu i štite ljudska

prava, onda mislim da ova strategija treba na isti način tretirati obje kategorije raseljenih lica po pitanju rješavanja njihovih problema kao i poštovanja njihovog prava na izbor mjesta življenja, 23.000 raseljenih u BiH koji se ne žele vratiti u mjesto prebivališta, znači spominjem ponovo taj podatak. Međutim, ako uzmemo još jedan podatak iz ove strategije, tu možemo dodati još 3.000 lica koji vjerovatno žive u Federaciji koji su se takođe izjasnili na isti način da ne žele takođe da se vrate u svoje prethodno mjesto življenja. To je znači negdje oko 26.000 takvih osoba, nije mali broj.

I ja sada iznosim opet svoju ... ličnu ocjenu o ovoj strategiji, dijelom sam govorio to i na Komisiji; lično mislim da je u ovoj strategiji ova kategorija osoba stidljivo spomenuta, to je takođe moje lično jedno mišljenje. Moja procjena, čak i ovo sam prepoznao npr. u ovoj strategiji, moja opet nekakva lična ocjena, prepoznao sam lične stavove pojedinaca u radnoj grupi koji su radili na ovoj strategiji, koji su u startu prejudicirali ... neke stvari, neka rješenja, čime se automatski negiraju druga pitanja i problemi raseljenih osoba. Moja procjena je, kada sam rekao ovo da je i u ovoj strategiji ova kategorija vrlo stidljivo znači spomenuta, da negdje u ovoj strategiji 95% strategije se odnosi na kategoriju povratnika, dok ostatak je znači negdje 5% na kategoriju osoba koje su se izjasnile na drugi način.

Ja nemam ništa protiv povratka, to je pravo tih raseljenih i unesrećenih osoba, ali nemam ništa protiv i poštujem jednako pravo i druge kategorije isto raseljenih i unesrećenih osoba koje su se izjasnile za drugo mjesto življenja. Podržavam napore na svim nivoima da se omogući, obezbijedi i pomogne povratak svih na svoje koji su se tako izjasnili. Tražim i očekujem od istih, na svim nivoima koji rade i pomažu na procesu povratka, da u što kraćem roku dopune ovu strategiju sa svim onim što je potrebno i što nedostaje za pomoć u rješavanju problema kategorije raseljenih osoba koje ne žele da se vrate u prvobitno mjesto življenja, da se predvidi i obezbijedi pravična nadoknada ili kompenzacija za njihovu uništenu imovinu što Dejtonski mirovni sporazum i Aneks VII. sigurno predviđa.

Samo ću prokomentarisati još jedno, znači, i s tim ću završiti, nije dovoljno vratiti imovinu čovjeku da bi se isti vratio u prethodno mjesto življenja. Lično mislim da je pored toga potrebno obezbijediti i stvoriti puno nekih drugih rješenja da bi se taj čovjek vratio. Znači to, na jedan određen način, dopunjavam samo prethodni dio moje diskusije, da bi se trebalo dobro zamisliti zašto ovoliki broj osoba u BiH ne želi da se vrati u svoje prvobitno mjesto življenja.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ljubičić.

Tko želi dalje?

Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Vrlo kratko htio bih reći da je ovo izuzetno slojevita i teška problematika i pravo je umijeće naći mjeru i zadovoljiti sve. Ali već kada se govori o ovim problemima, u koje mi ulazimo i s kojima se sučeljavamo, ne mogu a da ne progovorim koju, s obzirom da je maloprije ovdje bilo govora o tome da trebamo govoriti i o narodu iz kojeg dolazimo.

Ja mislim da nema ni jednog čovjeka u ovoj dvorani da ne zna da u BiH preko 300.000 Hrvata nedostaje i da su pod strahotama rata odavde otjerani. Kad pogledate ovaj žalosni podatak od 7.400 svega registriranih kao raseljenih osoba, obuzme te tuga. A poglavito, najveća je tuga kad prođete od Doboja do Broda ili nekim drugim prostorima, od Ostrošca primjerice do Fojnice, 40 km nigdje obnovljene kuće, a pet župa, a da bih podsjetio, ispod tisuću ljudi ne može biti župa.

Ja jedino što mogu reći to je da je i to jedan od elemenata od budućnosti i suživota i očuvanja BiH kao zajednice triju naroda i svih onih atributa što sobom nosi kao multietična i multikurtuloška itd. Zato je jako važno imati na umu da čovjek je imao u početku rata svoju kuću. Da je ta kuća djelovanjem u ratu uništena i minimum uvjeta ova zemlja mora čovjeku stvoriti da se ta kuća ili objekat samo stanovanja za te ljude obnovi. Da ne dobijemo ni pust, a još manje da ne bude ni multi nego da bude monoetična zemlja.

Zato bih sugerirao da se nužno mora ugraditi u ovakvu jednu strategiju da se za svaku obitelj koja nije prodala ali se nije ni vratila, a imala kuću, mora sagraditi nužno, pa htio se on vratiti ili ne, vratit će se njegovo dijete. Znači, to je ključna stvar. Obnoviti minimum objekta za stanovanje obitelji koja ima pravo na tu kuću, koja je ratom uništena. Ne gospodarske objekte, ne industrijske kapacitete, ako su ljudi privatno imali, nego pokazati dobru volju da se i u onim krajevima gdje raste danas kupina pojavi crveni krov i da ne bude to slika naša da jedan narod nije dobrodošao u ovoj zemlji.

I još jedno, podsjetio bih, pa ne tako davno niti dvije godine ili koliko već ima da su bili izbori, sjetite se 8.045 ljudi nije moglo glasovati, pa se zato i institucije založile da onaj čiji su pradjedovi rođeni ovdje izgubio je pravo glasa. A znate zašto? Što je on našao mogućnost da pošalje dijete u školu na svom jeziku, što može da ode liječniku i da se liječi i da dobije skromnu socijalnu zaštitu. Ukoliko bi on to izgubio, on je morao predat jednu osobnu kartu, a ni matične knjige nisu donesene u općinu 14 godina.

Zato bih molio, volio i predložio: obnovimo svaku kuću a neka se čovjek opredijeli hoće li se on vratiti ili neće živjeti, ali će mu barem poslužiti da bude na djedovini.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću. Još samo da ste predložili izvore sredstava za tu ideju. Dobra ideja.

Tko želi dalje riječ?

IVO MIRO JOVIĆ:

Imam repliku na ovo.

Ja sam rekao: ako želi biti ovo država, onda mora zaštititi svog građana.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da onda će to ...

IVO MIRO JOVIĆ:

A ako će biti zemlja bez građana, onda ste u pravu, pare nam ne trebaju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ma nažalost, nema ni političke volje ni novaca, eto to, da budem konkretan.
Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim?

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ministar kad god zatraži riječ ima pravo i dobiti riječ. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ

/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja poštujem Poslovnik, gospođo Majkić.

SAFET HALILOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući Doma, uvaženi delegati, dakle, radi se o Prijedlogu revidirane strategije BiH za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma, a ne o svim pitanjima koja su ovdje doticana i koja izlaze iz tog okvira.

Dužnost mi je, da ne bismo izgubili ovu osnovnu nit, da kažem nekoliko riječi vezanih za ovu strategiju. Naime, do sada važeća Strategija BiH za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma, koja je sačinjena krajem 2002. godine, prvi je zajednički okvirni dokument na nivou BiH, u kojem se definiraju ciljevi i planiraju potrebe, odnosno potrebne akcije i reforme u pravcu konačnog realiziranja odredbi Aneksa VII. Općeg okvirnog sporazuma za mir u BiH. Posebnost, znači, ovom dokumentu daje činjenica da je ova strategija prihvaćena kako od strane resornih, državnih, entitetskih institucija, tako i od strane struktura međunarodne zajednice u BiH, posebno Vijeća za implementaciju mira u BiH.

Strategijom je utvrđeno niz ciljeva. Prije svega, dovršenje procesa povratka izbjeglica iz BiH i raseljenih osoba u BiH. Drugo, realiziranje povrata imovine i stanarskih prava. Treće, dovršenje procesa rekonstrukcije stambenih jedinica za potrebe povratka. Četvrto, osiguranje uvjeta održivog povratka i procesa reintegriranja u BiH.

Nedvojbeno su postignuti izuzetni rezultati na realiziranju određenih strateških ciljeva, a to je pratila i uspostava i uređenje jednog transparentnog sistema koji je postao garant jednakopravnosti svih izbjeglica, raseljenih osoba i povratnika u pristupu pomoći vezano za povratak.

U poslednjih 14 godina od potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma, skoro sva zauzeta imovina vraćena je njenim predratnim vlasnicima. Hiljade uništenih kuća je obnovljeno, ili tačnije da kažemo, od 450.000 razrušenih kuća i domova obnovljeno je 320.000, što imate u ovoj strategiji, jel'. Povećana je zastupljenost manjina u javnom sektoru, u slobodi kretanja danas uživaju praktično sve osobe, a sigurnost povratnika je značajno unaprijeđena. Međutim, uprkos ovim uspjesima, ostalo je još puno toga da se učini kako bi svi ljudi u BiH u potpunosti uživali nesmetan pristup svim pravima koja su definisana u Aneksu VII.

Samo da napomenem da još mi zvanično imamo po posljednjoj registraciji, što imate u tom dokumentu naznačeno, iz 2005. godine 47.000 porodica po imenu i prezimenu sa adresom prijavljenih da žele da se vrate u svoje domove ili 153.000 osoba; da postoje, kao što je ovdje napomenuto, kolektivni centri od nekoliko hiljada ljudi; da nekoliko hiljada porodica još uvijek nema električnu energiju, nema struju; da održivost povratka od zapošljavanja, zdravstvene zaštite itd., nije osigurana, što dovodi u pitanje cijeli proces. To su razlozi koji su naveli na to da je neophodno preispitati i ojačati napore na provođenju Aneksa VII. te s tim ciljem Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH i UNHCR u bliskim kontaktima sa ostalim ključnim akterima inicirali su reviziju Strategije BiH za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma, tj. ovaj dokument o kome diskutujemo.

Aktivnost na izradi ove revidirane strategije počele su u oktobru 2007. godine donošenjem Akcionog plana za reviziju kojim je predviđeno formiranje 10 ... radnih podgrupa za sprovođenje aktivnosti na analizi i predlaganju strateške reforme i ciljeva u sljedećim oblastima, u 10 oblasti:

1. Rekonstrukcija stambenih jedinica i izbjeglica raseljenih osoba i povratnika, zatvaranje kolektivnih centara i rješavanje pitanja alternativnog smještaja raseljenih osoba i povratnika i socijalnog stanovanja, sa posebnim akcentom na probleme raseljenih osoba i izbjeglica i stambenog zbrinjavanja ... kategorija povratnika.

2. Dovršetak procesa povratka imovine i stanarskih prava izbjeglica, raseljenih osoba i povratnika.

3. Elektrifikacija povratničkih naselja i pojedinačnih stambenih jedinica povratnika.

4. Rekonstrukcija infrastrukture u mjestima od interesa za povratak izbjeglica, raseljenih osoba i povratnika.

5. Zdravstvena zaštite raseljenih osoba i povratnika.

6. Socijalna zaštite raseljenih osoba i povratnika.

7. Ostvarivanje prava na školstvo raseljenih osoba i povratnika.

8. Pravo na rad i zapošljavanje raseljenih osoba i povratnika.
9. Sigurnost raseljenih osoba i povratnika i deminiranje područja povratka.
10. Pravo na naknadu štete raseljenih osoba, izbjeglica i povratnika.

Osim Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH kao nosioca aktivnosti u radu radnih podgrupa, učestvovalo je oko 150 predstavnika iz više od 50 institucija i organizacija domaće vlasti, međunarodne zajednice, nevladinog sektora i predstavnika civilnog društva. Dakle, svi nivoi vlasti od općina preko kantona, entiteta, Distrikta Brčko itd., ovdje da ne reproduciram.

Dakle, sve konsultativne, planirane faze i aktivnosti predviđene Akcionim planom za reviziju uspješno su provedene a okončane su izradom nacrtu dokumenta koji je nakon objavljenih javnih rasprava upućen Vijeću ministara na usvajanje. Vijeće ministara je na 74. sjednici, održanoj 29. 1. 2009. godine, razmatralo i utvrdilo Prijedlog revidirane strategije, a Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH na 53. sjednici, održanoj 13. 5. 2009. godine, čime su se stekli uslovi za razmatranje ove strategije u Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Istovremeno, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH zaduženo je – i mislim da je to rješenje ovih dilema i ovih eventualnih, tako da kažem, primjedbi – ... da u roku od tri mjeseca od dana usvajanja ovog dokumenta, to je zaključak i Vijeća ministara i Parlamenta Predstavničkog doma, dakle da u roku od tri mjeseca od dana usvajanja ovog dokumenta sačini Akcioni plan 2009.–2014. za pristup pravima iz Aneksa VII, uključujući i prava koja se odnose na izbor prebivališta, naknadu za imovinu koja se ne može vratiti i ostala prava. Dakle, kroz Akcioni plan da se ova eventualna dakle neuravnoteženost, na određen način, u skladu naravno sa Aneksom VII. i ne može se izlaziti iz okvira toga.

I na kraju da kažem da usvajanjem ovog dokumenta na Domu naroda stekli bi se uslovi za pripremu cjelovitog programa za provedbu Aneksa VII. Dejtonskog sporazuma i ujedno podloge za osiguranje kreditnih sredstava za ove namjene, shodno zaključcima Parlamentarne skupštine BiH koja je o tome donijela zaključak o potrebnom kreditu od 400 miliona maraka.

Toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, čuli smo, dosta toga je i ponovljeno što imamo već i u ovoj revidiranoj strategiji, što su zaključci Vijeća ministara, što su zaključci Povjerenstva za ljudska prava i tako, ali evo nije na odmet čuti još jednom.

Gospodin Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Hvala, predsjedatelju.

Ja samo na tragu ovog što je Ivo Miro Jović predložio. Dakle, čitam ovaj zaključak koji je podnijela gospođa Majkić, koja kaže 'da lica koja se ne mogu ili ne žele vratiti u prijeratno mjesto boravka, a imovinu nisu zamijenili ili prodali'. Dakle, ljudi koji imaju imovinu negdje, a tu ne žive nego su u Njemačkoj, u Banja Luci, nije važno. Ni ovi koji kažu da će se vratiti, dajte nam napravite kuću pa ćemo se vratiti, mi ne znamo hoće li on ostati ili će prodati tu kuću.

Dakle, ja jesam apsolutno za ovo da se sve te kuće naprave, pa ko hoće da proda pa da ostane u Njemačkoj, u Banja Luci, bujrum; ako neće, vratit će se pa će stati u svoj dom. Samo bi tako bili u istom košu. Sve drugo bi bilo navijanje ili nagađanje. Neko će dobiti pare neće ni da pogleda šta ima, a neko će tamo doći pa će još pomagati pa će to popraviti. Dakle, jedino je to da ih tretiramo, evo ti kuća koju si imao, popraviti ćemo je, jel', a ti onda radi sa njom šta hoćeš, ili se vrati ili prodaj. O kompenzaciji ljudi nema govora, to je samo jak izvor za korupciju. I ništa drugo neće biti.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Ibrahimpašiću.

Tko želi dalje riječ? Zaključujem raspravu.

Dakle, izjasnit ćemo se o ovoj revidiranoj strategiji, izjasnit ćemo se o ovom zaključku Povjerenstva, izjasnit ćemo se o prijedlozima zaključaka gospođe Majkić.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog revidirane strategije BiH.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Sad će Mladen doći.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Neka netko iz službi zovne, gospođu Majkić. Imaju ljudi koji rade taj posao, zvat će ga.

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Možda je otišao.

Dakle, pristupit ćemo sad izjašnjavanju.

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Meni je jasno sada da nije raskinuta koalicija PDP i SNSD.

Dakle, stavljam na izjašnjavanje Prijedlog revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Tko je „za“ ovu revidiranu strategiju?

To je pet, osam, devet, deset glasova.

Tko je „protiv“ te revidirane strategije?

„Protiv“ je tri glasa.

„Suzdržana“ dva glasa.

Prošla je ova strategija. Nema entitetsku većinu u RS-u. Dakle, možemo ponoviti na usuglašavanju.

Ima li usuglašenosti? Prihvaćate li, gospodo Majkić?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nema usaglašenosti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nema. Ponovit ćemo glasovanje u drugom krugu.

Tko je „za“ ovu revidiranu strategiju?

Konstatiram da je „za“ ovu revidiranu strategiju devet glasova.

Tko je „protiv“ ove revidirane strategije?

„Protiv“, zato je trebao Mladen, dakle pala je ova revidirana strategija, i „suzdržan“ je jedan. Dakle, imamo dvije trećine glasova „protiv“ ove revidirane strategije.

Ako je ova pala revidirana strategija, onda je bespredmetno razmatrati i glasovati o zaključcima.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, sad ću vam reći. Dakle, palo je tad i ovo izvješće mjerodavnog povjerenstva i nema ... nesuvislo je da se Prijedlog revidirane strategije BiH vrati dostavljaču. Pala je ova strategija. Vi ste oborili strategiju koja je ... Dakle, misli li netko drugačije u odnosu na moj zaključak?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja svoje ... definitivno zaključcima.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ma, zaključci su bespredmetni ako je pala ova strategija koja se odnosi ...

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mogu li ja?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Valjda je jasno da ona je pala takva kakva je i zato je ovaj zaključak 1. 'da se Prijedlog revidirane strategije za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma vrati na doradu'. To znači, ona jeste pala, neka je dorade u svemu što smo tražili.

Zaključak 2. je u istom smjeru: 'Da se doradom pored prava na povratak', to su novi dijelovi, 'obuhvati i pravo na rješavanje stamernih pitanja raseljenih lica koji imaju pravo na naknadu štete za rješavanje stambenog pitanja lica koja se ne mogu ili ne žele vratiti u prijeratno mjesto boravka, a imovinu nisu zamijenili niti prodali, u roku od dva mjeseca da se to uradi'.

I treće je 'da Savjet ministara u roku od šest mjeseci pripremi *Prijedlog zakona o fondu*'. Govorili smo svi da će BiH podići kredit od 400 miliona i riješiti pitanje izbjeglih i raseljenih lica, i više to niko ne pominje. O ovom pitanju kaže se zato 'da se zaduži Savjet ministara da riješi taj problem'. I ko bi bio protiv toga?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa.

Dakle, ja još jednom pozivam sve pravnike u ovom domu. Vi u svome klubu imate dva, ja logiciram na pravi način, mi imamo mjerodavnog povjerenstva ovo izvješće u kojem piše da 'Zajednička komisija predlaže Domu da se usvoji Prijedlog revidirane strategije BiH za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma, sa ovim usuglašenim zaključkom'. Ako je pala ova revidirana strategija, onda je palo ovo izvješće mjerodavne komisije, molim vas lijepo, i neka me uvjere vaši pravници ili ako netko misli drugačije otvori raspravu o ovom mom zaključku da je smiješno raspravljati o prijedlogu zaključaka nakon što je pala

DUŠANKA MAJKIĆ:

Napravimo prvo tačku da se promijeni ovaj zaključak u smislu ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali nemojte me učiti, to je moja struka, gospodo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa znam, ali ne moraju biti svi pravnici koji su u Parlamentarnoj skupštini.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, molim vas. Jesmo li oborili, oborili mi u Domu Prijedlog revidirane strategije BiH?

Hoćemo li sada raspravljati o zaključcima vezano za tu strategiju koje nemamo, molim vas lijepo?

Prelazim na sljedeću točku dnevnog reda. To je točka 17.

Ad. 17. Strategija prevencije i borbe protiv nasilja u obitelji u BiH za razdoblje od 2009. do 2011. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Zajedničkog povjerenstva za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku. Zajedničko povjerenstvo predlaže Domu da se usvoji ova strategija sa zaključkom. Evo, ista stvar, dolazimo u potpuno identičnu situaciju. Zastupnički je dom usvojio ovu strategiju.

Ja otvaram raspravu. Otvaram raspravu. Pitam vas imate li potrebu za raspravom. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog strategije prevencije i borbe protiv nasilja u obitelji BiH za razdoblje 2009.–2011.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovu strategiju.

Ova strategija ima sad jedan zaključak.

Tko je, dakle sa onim sadržajem u Mišljenju Zajedničkog povjerenstva, tko je „za“ prijedlog ovog zaključka?

Molim vas da se izjasnimo.

Tko je „za“ Prijedlog zaključka Zajedničkog povjerenstva koji prati ovu strategiju?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Prijedlog zaključka.

Prelazimo na točku 18., to je:

Ad. 18. Plan aktivnosti za ispunjavanje obveza iz preporuka Evropske komisije u svezi s Mapom puta za liberalizaciju viznog režima za građane BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je primio k znanju navedeni plan aktivnosti. Ne znam da li ima potrebe bilo tko, u ime bilo kojeg povjerenstva, reći bilo što, jedino ako je netko ovdje iz Vijeća ministara, ako ima, osjeća potrebu progovoriti nešto vezano za ovo, jer mi smo otišli korak dalje prije nego što je došao ovaj papir do nas, jer smo u međuvremenu usvojili jedan paket zakona, dakle identičnih kako je prošao i u Zastupničkom domu i mi u Domu naroda na prošloj sjednici.

No, ja otvaram raspravu.

DUŠANKA MAJKIĆ
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mislim, ako ćete to oboriti oborite, ali ja ne bih to odgodio. Dakle, jednostavno primamo k znanju materijal. Ako je to razlog, onda o tome ne raspravljamo, mi ne bi to.

_____ (?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, dopustite, hoćete li Vi voditi sjednicu ili ja.
Otvaram raspravu o ovom planu aktivnosti kojeg ste dobili.

IVO MIRO JOVIĆ
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam u ime našeg povjerenstva zadužen biti izvjestitelj na ovome. ... Ovdje sve je ovo razumljivo i napisano kako treba i ja pozivam svoje uvažene kolege da prihvatimo kako je izraženo kroz ovo mišljenje našeg povjerenstva.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Meni se to čini isto logičnijim i ispravnim.
Ne zaključujem raspravu, pitam dalje ima li netko, javlja li se još netko za riječ.
Zaključujem raspravu.

Predlažem da primimo k znanju ovaj plan aktivnosti koji smo primili.

Tko je „za“ takav prijedlog?

Evo, konstatiram da smo primili k znanju ovaj plan aktivnosti. Mi po njemu već postupamo. Ima nešto ovdje što je već malo i bajato, zastarilo, i sad to još dalje odlagati, mislim da bi to bilo doista nesuvislo s naše strane.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja bih samo nešto ako mogu?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Završili smo ovu točku dnevnog reda.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Nije kasno, ne bi bilo kasno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Završili smo s ovom točkom dnevnog reda, molim vas. Oprostite, kasno ste mi se javili. Zaključili smo, izglasovali već i idemo dalje.

Točka 19. je:

Ad. 19. Izvješće o provedbi zakona u nadležnosti ... Središnjeg izbornog povjerenstva

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće. Mi imamo ovdje doktora Arnautovića koji cijelo vrijeme pažljivo prati našu raspravu i strpljivo čeka svoj red. Ako imate potrebu za bilo što iz ovog izvješća, ako cijenite da treba čuti prethodno doktora Arnautovića, izvolite.

Šaraba, izvolite. Vi imate prednost, digli ste ruku, tražite riječ. Izvolite, dobili ste riječ.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, želim kratko da komentarišem ovaj izvještaj u jednom njegovom dijelu i da predložim jedan zaključak.

Dakle, taj moj komentar odnosi se na jedan dio nadležnosti Centralne izborne komisije a koja se odnosi na sprovođenje Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti BiH i želim da iznesem svoje lično mišljenje da je postojeći Zakon o sukobu interesa izuzetno loš, te u tom pravcu u potpunosti podržavam rad Interresorne radne grupe koja, evo, već duži vremenski period radi na izradi ovoga zakona. Čini mi se da su pri kraju i da bi uskoro trebali da izađu ovdje pred Parlament sa svojim prijedlogom zakona i u tom pravcu želim da predložim i svoj zaključak, a on se tiče jednog ovlaštenja koje ima Centralna izborna komisija i on se odnosi na izricanje sankcija prema licima koje vrši Centralna izborna komisija. Dakle, i u ovome tekstu ovog materijala, vidi se da je Centralna izborna komisija u prošloj godini izrekla šest sankcija prema određenim licima, i u svim sankcijama kao mjera predviđa se izricanje mjere zabrane kandidovanja na funkcije na naredni period od četiri godine.

I to se u ovom trenutku, ako je izrečena sad, prenosi i na sljedeći izborni ciklus i ja sam duboko uvjeren da je ta mjera koju izriče Centralna izborna komisija u potpunosti u suprotnosti sa Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava. Dakle, nekoga kažnjavati sad u ovom

ciklusu, pa tu mjeru prenositi na neki naredni ciklus, smatram da je nešto što je neprihvatljivo, te u tom pravcu želim i da predložim svoj zaključak, a on glasi:

'Dom naroda traži od svojih članova', dakle mi smo u tu Interresornu radnu grupu predložili svoje članove, 'traži od svojih članova u Interresornoj radnoj grupi koja radi na izradi novog teksta *Zakona o sukobu interesa* da mjeru zabrane kandidovanja kao mjeru koja je suprotna Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima briše iz novog teksta zakona.'

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Možete taj zaključak samo dostaviti. Može taj zaključak doći do nas?
Gospodine Koprivica, izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Evo, čitajući ovaj izvještaj, koji ja u potpunosti podržavam, o provođenju zakona u nadležnosti CIK-a, ja bih skrenuo pažnju Domu na zaključke, odnosno preporuke na strani 116 ... ovog dokumenta gdje se navodi od 1. do 6. – šest preporuka u cilju podizanja kvaliteta rada CIK-a BiH na još veći nivo: 'Predlažemo Parlamentarnoj skupšti BiH da ...' (pa da ne čitam ove preporuke, mislim da se moramo i o njima posebno izjasniti, s obzirom da one polvače odgovarajuće obaveze i Parlamentu i Vijeću ministara, pa u tom smislu sam se javio za riječ).

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.

Tko želi dalje riječ? Ima li potrebe da trošimo doktora Arnautovića? Evo, kolege kažu nema. Dobili smo doista jedno konzistentno izvješće, uvijek pedantno, precizno, jasno, bez dilema, bez dvojbi i da nam svi prave takva izvješća kao Središnje izborno povjerenstvo, mi bismo imali ovako i kratke rasprave o tim izvješćima.

Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje Izvješće o provedbi zakona u nadležnosti Središnjeg izbornog povjerenstva.

Tko je „za“ ovaj prijedlog izvješća?

Evo, konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ... ovo izvješće.

Zahvaljujemo se doktoru Arnautoviću, pozdravite Središnje izborno povjerenstvo.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zaključak gospodina Šarabe, nemam ga pred sobom, nije pretipkan. Je li dat na tipkanje? Dat je na tipkanje. Idemo na sljedeću točku. Dok dođe zaključak, stavit ćemo ga na izjašnjavanje.

Ad. 20. Izvješće o zaštiti osobnih podataka u BiH i o radu Agencije za zaštitu osobnih podataka u BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Zastupnički dom je razmatrao i prihvatio ovakvo izvješće. Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ? Nitko ne želi riječ. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovo izvješće.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ovo izvješće pod točkom 20.

Točka 21. je:

Ad. 21. Izvješće o utrošku sredstava Predsjedništva BiH za 2008. godinu, sukladno Ustavu BiH članak V točka 3. g)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće. Dobili ste Izvješće Povjerenstva za financije i proračun. Povjerenstvo je ovo izvješće razmotrilo i primilo k znanju.

Ima li potrebe gospođa Majkić? Nema potrebe. Primilo k znanju.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Izvješće ... sa zaključakom Povjerenstva, što znači da navedeno izvješće primamo k znanju, dakle, na način kako su to primili u ovom povjerenstvu da primi i ovaj dom.

Tko je „za“ to da primimo k znanju ovo izvješće?

Jednoglasno.

Prelazimo na točku 22., to je:

Ad. 22. Prijedlog rezolucije o unapređenju zaštite obitelji u BiH – predlagatelj: profesor Hilmo Neimarlija

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, ja bih dao riječ profesoru Neimarliji. S par riječi uvedite nas u priču i otvorit ćemo raspravu.

HILMO NEIMARLIJA:

Dakle, cijenjene kolege, gosti!

Porodica i porodični život kod nas trpi posljedice ovih globalnih civilizacijskih i ekonomskih procesa ali i ovih naših tranzicijskih i postratnih prilika i neprilika. Znamo to svi veoma dobro. Ova rezolucija je poziv na osiguranje, poticaj zapravo za unapređenje zaštite porodice i porodičnog života. Nemojte biti strogi prema tekstu. On slijedi međunarodne dokumente i preporuke koji su o ovome doneseni i ja se ne bih složio sa nekim, recimo, ovdje formulacijama ili sintagmama, recimo, onom sociobiologističkom, porodici kao čeliji društva, ali dakle ova rezolucija slijedi ove međunarodne slične preporuke i dokumente kojima je cilj da se u ovim vremenima globalizacije, ubrzanih promjena u karakteru življenja, zapravo štite te vrijednosti porodice i porodičnog života. I, pozivam vas evo da je podržite.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala profesoru Neimarliji.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ?

Istu rezoluciju na prijedlog stranačkog kolege iz Zastupničkog doma, prihvatio je i Zastupnički dom. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“ ovu rezoluciju?

Konstatiram da smo jednoglasno, s potrebnom entitetskom većinom, prihvatili Prijedlog rezolucije.

Prelazimo na točku 23.

Ad. 23. Prijedlog odluke o izmjeni Odluke o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog odluke, uvrstili smo ovo u dnevni red za današnju sjednicu da ne bismo kasnili, jer će već u srijedu i Zastupnički dom na isti način uvrstiti to u svoj dnevni red.

Dakle, kratko ću reći da ne zamaram nikoga, da vas samo uvedem u priču. Dakle, mi moramo izmijeniti Odluku o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina jer je prijedlog Zajedničkog povjerenstva da se osoba koja će ući u Vijeće nacionalnih manjina i biti birana ili osobe, jer ćemo birati dvije osobe da podijele mandat, ali taj mandat traje koliko i mandat Parlamentarne skupštine. Dakle vrlo jednostavno, vrlo kratko, i to je sva priča. Dakle, mi ćemo to danas uraditi jer mandat teče da ne kasnimo, a Zastupnički dom će to uraditi u srijedu.

Ja otvaram raspravu. Ako ima netko potrebe još nešto iz Zajedničkog povjerenstva, neka kaže.

Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle evo, reći ću kratak komentar o Prijedlogu odluke o izmjeni i dopuni Odluke, s obzirom da sam prošli put i tražio da se izjašnjavanje o ovom pitanju odgodi i da se pokuša obaviti razgovor sa svim udruženjima, i na taj način dođe na kraju do jednog jedinstvenog prijedloga.

Nažalost, Komisija nije uspjela da dođe do jednog jedinstvenog prijedloga. Čini mi se da su pokušali da traže kompromisno rješenje, ali ja želim prvo da uputim jednu oštru zamjerku ambasadoru Crne Gore koji je napisao jedno, po mom mišljenju, dosta ružno pismo i koji je prilikom utvrđivanja i predlaganja ovih kandidata se eksplicitno stavio na jednu stranu, na stranu jednog kandidata, što smatram da je jako, jako ružno i nepotrebno sa njegove strane, te mu na ovakav način želim uputiti kritiku, budući da je trebao on da bude taj koji će biti jedan stožer koji će okupljati sva udruženja i razvijati jednu zajedničku priču, a ne stavljati se na stranu jedne strane i eksplicitno se izjašnjavati ko je taj ko treba da bude član i predstavnik crnogorskog naroda u ovome vijeću.

I druga moja primjedba: ako je već Komisija ušla u jednu priču i jedan prijedlog da izvrši podjelu mandata, onda je to trebala da uradi na jedan pravičniji način. Čini mi se da ovaj preostali dio mandata do izbora nije podijeljen jednako i onako kako je trebao da bude podijeljen, dakle na dva jednaka dijela, te u tom pravcu ja imam ... svoju ličnu rezervu prema ovome prijedlogu koji je dat.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pažljivo sam Vas saslušao, uvaženi kolega Šaraba, ali Vi ste govorili o sljedećoj točki dnevnog reda. Pa nećete govoriti u sljedećoj točki! Ovo je nešto drugo, nemojte se ljutiti, moram Vas upozoriti. Ja sam vrlo pažljivo Vas pratio.

Gospodin Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Evo samo, ja sam htio, gospodine predsjedavajući, da pojasnim. Gospodin Šaraba je, u pravu ste u potpunosti, govorio o sljedećoj tački gdje se predlažu kandidati, a ovo je izmjena

Odluke o formiranju Vijeća nacionalnih manjina. Znači, nije u paketu nego su dvije različite tačke dnevnog reda. Evo, kad sam već uzo riječ, samo da završim rečenicu.

Dakle, htjeli smo predlaganjem ove izmjene sa Komisije za ljudska prava da jednostavno u istu poziciju dovedemo i ... predstavnike Vijeća, članove Vijeća nacionalnih manjina i da njihov mandat vežemo za naše mandate, odnosno mandate poslanika i delegata u Parlamentu, što smatramo da je sasvim prirodno i predlažem da se ovakva odluka prihvati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ? Dakle, zaključujem raspravu i stavljam, vrlo jednostavna je, dakle dodaje se samo u Odluci o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina da njihov mandat prati mandat izabраниh članova Parlamentarne skupštine. I to je sve što se predlaže u ovoj odluci.

Tko je „za“ prijedlog ovakve izmjene i dopune Odluke?

Jednoglasno.

Hvala lijepa.

Sad idemo na točku za koju smo već čuli diskusiju gospodina Šarabe. To je točka dnevnog reda 24.

Ad. 24. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kako sam i ja članom toga povjerenstva, neću sad uzimati vam vrijeme. Reći ću vam vrlo kratko. Jedino kompromisno rješenje do kojeg smo mi mogli doći: ispravili smo jednu nepravdu jer nismo znali dok vi niste, gospodine Šaraba, nama govorili da ima i u Trebinju Udruga Crnogoraca i ... neka na dušu to ide to što ste vi nama rekli o vleposlaniku Crne Gore. Ali mi smo našli jedno kompromisno rješenje, budući da je Zastupnički dom već imenovao jednu osobu, mi smo prihvatili, i ta osoba dakle i još jedna osoba dakle iz ovog drugog udruženja iz Trebinja da podijele preostali dio mandata do kraja ovog mandata Parlamentarne skupštine BiH. To je sva priča.

Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Čuli smo i već jednu diskusiju, dao sam uvodne napomene. Hvala lijepa. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje da ove dvije osobe podijele mandat. Na isti način će se odlučiti o tome i Zastupnički dom.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ove dvije osobe kao članove Vijeća nacionalnih manjina iz reda crnogorske nacionalne manjine.

Točka 25. je:

Ad. 25. Davanje suglasnosti

ILIJA FILIPOVIĆ:

I tako je to do kraja predviđenih točaka. Bilo je nekakvih zahtjeva gospodina Jovića, to smo otklonili, da će on negdje nešto drugačije reagirati. Ne morate ga zvati. Ima nas dovoljno.

Predlažem da u paketu prihvatimo međunarodne pravne akte na prijedlog našeg mjerodavnog povjerenstva. Dakle, akt u točki 25. do zaključno s aktom, međunarodnim pravnim aktom, točkom 35., u paketu.

Tko je „za“ to da dadnemo suglasnost za ratificiranje ovih međunarodnih pravnih akata?

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratificiranje predloženih pravnih akata, međunarodnih sporazuma, od točke 25. do zaključno s točkom 35. današnjeg dnevnog reda.

I sada se vraćamo ... na izjašnjavanje o ovom zaključku gospodina Šarabe pod točkom 19. kad smo raspravljali Izvješće o provedbi zakona u nadležnosti Središnjeg izbornog povjerenstva.

Pročitat ću, zaboravili ste već kako glasi taj prijedlog. Ako niste zaboravili, stavljam na izjašnjavanje predloženi zaključak gospodina Šarabe.

Tko je „za“ taj zaključak?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ovaj zaključak na materijal pod točkom 19.

Time smo iscrpili današnji dnevni red. Ja zaključujem 31. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine.

Zahvaljujem svima na sudjelovanju u radu i svima onima koji su pratili današnji naš rad.

Sjednica je završena u 16,30 sati.